

Giới thiệu Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ

Dựa theo bộ phim Tru Tiên, tác phẩm này đột phá bằng một chi tiết xuyên không: Bích Dao có được cơ duyên trở về quá khứ, vào thời điểm Trương Tiểu Phàm đã gia nhập Quý Vương Tông và làm phó Tổng chủ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bích Dao hồi sinh

Ta là Tiểu Nhã năm nay 17 tuổi, từ khi lên 8 tuổi, do bị tai nạn nên mỗi đêm ta đều mơ thấy một nam nhân vận hắc y đứng nhìn mình rơi lệ. Giác mơ ngày nào cũng lặp lại, rất chân thực, nhưng khi tỉnh lại thì ta lại quên mất khuôn mặt hắn.....

Hôm nay cũng như mọi tháng, Quý Lệ lại đến ngồi cạnh Bích Dao, nói chuyện với nàng như nàng đang ngủ, nàng đang giận hắn nên không nói chuyện với hắn.

- Bích Dao, ta về rồi. Giờ ta cũng giống như nàng, đều là yêu nhân ma giáo. Nàng xem, bộ y phục này của ta có đẹp không?

Tiểu Nhã đang nằm ngủ ngon lành, nàng mơ màng đáp:

- Đẹp!

Lúc này, Tiểu Nhã cảm nhận được mình không phải nằm trên chiếc giường êm nỉ, mà giống như đang nằm trên băng, nhưng lại không lạnh lắm!

Bỗng nhiên nàng thấy một giọt nước nóng hổi rơi vào tay khiến lòng người bất an!

Quý Lệ cười hờ hững:

- Nàng xem, ta lại tưởng tượng nàng nói chuyện với ta nữa rồi.

Tiểu Nhã thấy có gì không đúng lắm, nhưng không đúng chỗ nào thì nàng lại không giải thích được, chỉ biết cơ thể rất mệt, muốn ngủ 1 giấc thật dài thật dài! Bỗng nhiên nghe có tiếng bước chân từ cửa đi vào:

- Phó tông chủ, Quý Vương có lời mời!

- ta biết rồi!

Sau đó Quý Lệ đứng dậy bước đi. Lúc này trong sơn động đã không còn ai. Tiểu Nhã nằm ngửa lâu thấy hơi tê tê người, liền đổi tư thế ngủ cho ngon. Theo thói quen nàng ôm chân ngủ tiếp, nhưng mò mãi mà không thấy chân đâu. Lại thấy gối rất cứng không mềm mại như thường ngày. Nàng mơ hồ ngồi dậy. Lại thấy có tiếng chuông kêu. Một hồn được lưu giữ trong hộp hoan linh hòa nhập với thân thể Bích Dao. Bao nhiêu kí ức tang thương ủa đến trong đầu Tiểu Nhã khiến nàng đau đầu như nứt ra.

- aaaa.....cái gì thế này, đau đầu quá!

Một lúc sau, cơn đau đầu dữ dội qua đi, nàng xuống giường. Sau đó phát hiện mình đang mặc y phục cổ trang màu xanh lam. Một tiếng nổ vang trong đầu, Tiểu Nhã như nhớ ra gì đó:

- Chẳng phải mình mới bị xe đâm sao. Sao mình lại không có vết thương gì mà lành lặn đứng ở đây chứ?

Nàng nhớ lại khi nãy

"Phó tông chủ, Quý Vương có lời mời"

- Cái gì Phó tông chủ? Cái gì Bích Dao?

Như đoán trước được điều này, Tiểu Nhã nhìn xuống cạnh sườn, thấy hộp hoan linh, trên tay trái có đeo thương tâm hoa.

- Ôi mẹ ơi, đầy đủ cả. Chẳng lẽ mình xuyên không về cuốn tiểu thuyết Tru Tiên sao? Hơn nữa còn xuyên về đúng 10 năm sau Trương Tiểu Phàm hóa

Quý Lệ giết người không ghê tay nữa chứ. Nếu hần biết mình xuên không vào xác của Bích Dao, chẳng phải hần sẽ rút gân lột da mình vì tội chiếm thân xác người con gái hần yêu?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Rời khỏi quỷ vương tông

Tiểu Nhã hoảng sợ tìm cách ra khỏi quỷ vương tông. Nàng dựa theo trí nhớ của Bích Dao ra đến cửa, gặp 2 người canh gác. Tiểu Nhã nhặt viên đá nhỏ ném qua một bên dụ họ rời đi. Nàng dùng khinh công nhảy qua tường bỏ chốn. Tiểu Nhã chạy mãi, chạy mãi cuối cùng đi lạc vào một khu rừng toàn trúc.

- Đây là đâu?

Tiểu Hôi đang ở trên cây trúc kêu lên "chỉ?"

Tiểu Nhã ngẩng đầu lên nhìn thì Tiểu Hôi tỏ rõ vẻ kinh ngạc, nó nhảy xuống đi vòng quanh nàng một lượt như đang xem xét gì đó

Tiểu Nhã như nhận thức được nó đang tò mò gì

- Người là Tiểu Hôi con khỉ mà Trương Tiểu Phàm nuôi?

Tiểu Hôi nhìn nàng khẽ gật đầu.

Tiểu Nhã mỉm cười ngồi xuống xòe bàn tay ra cho nó ngồi lên tay mình.

- Trương Tiểu Phàm có được pet cưng quá, người có nhớ hần không?

Tiểu Hôi nghe thấy tên Trương Tiểu Phàm vui mừng nhảy bâng lên, xem ra nó có vẻ rất nhớ hần.

- Ta mà có pet cưng thế này ta sẽ không bỏ nó một mình thế này đâu. Đi đâu cũng luôn mang theo nó.

Tiểu Hôi tỏ rõ vẻ mặt buồn rầu, nó cúi mặt xuống như con vật bị thất sủng. Tiểu Nhã xoa đầu nó an ủi:

- Người đừng buồn, lát nữa hần sẽ tới đây đón người cùng về quỷ vương tông với hần thôi.

Nói đến đây, nàng chợt ngộ ra:

- Ấy chết. Hần sắp đến đây rồi thì ta phải mau chóng rời khỏi đây thôi. Nếu hần đến nhìn thấy Bích Dao của hần đứng đây thì ta sẽ khổ rồi.

Nàng đỡ Tiểu Hôi xuống đất định bỏ đi thì bị nó nắm chân vấy kéo lại. Nó có vẻ rất khẩn trương. Tiểu Nhã nhăn mày nhìn nó:

- Người có chuyện gì muốn nói với ta à?

Tiểu Hôi kêu lên "chí chí chí chí"

Tiểu Nhã không hiểu nguyên do gì mà nó lại như vậy, chợt nàng nghĩ

"không biết Tiểu Hôi có từng gặp Bích Dao lần nào chưa nhỉ? Lúc nãy mình có nói mình là Bích Dao, chẳng lẽ nó muốn giữ mình lại đến khi Quý Lệ đến ư?"

Tiểu Nhã dựng đứng người, xua đuổi nó.

- Tiểu Hôi, người bỏ tay ra đi, ta không muốn gặp hần đâu huhu.....ta xin người đó

xin nó nó cũng không buông, nàng hết cách bèn đập nó một cái khiến nó ngã ngửa ra sau. Nhân cơ hội nàng dùng khinh công bay đi. Nàng vừa rời khỏi liền nghe được tiếng Quý Lệ gọi Tiểu Hôi:

- Tiểu Hôi, ta đi tìm người, hóa ra người ở đây!

*****

Tiểu Nhã bay được 1 đoạn rồi dừng lại. Nàng đáp xuống Du đô thành. Du đô thành qua 10 năm do Tăng Thụ Thụ tiếp quản khá giả hơn nhiều, rất nhiều đồ đẹp. Tiểu Nhã suy nghĩ một hồi cuối cùng ra quyết định thay đổi toàn diện ngoại hình của Bích Dao để tránh rước họa vào thân.

Chương 3: Đụng mặt Tăng Thư Thư, Chu Tiểu Hoàn!

Tiểu Nhã vào tiệm y phục, chọn một bộ hồng y mặc luôn. Lúc thay y phục nàng thấy chân váy bị mất một mảnh vải, thiết nghĩ có thể do lúc này bị Tiểu Hôi kéo rách luôn rồi. Nàng cất chuông hợp hoan và thương tâm hoa vào một hộp gỗ bỏ vào tay nải đem theo bên mình. Sợ gặp người quen, nàng mua luôn cái nón che mặt. Tất nhiên, nàng làm gì có ngân lượng, toàn nhặt lá cây biến thành vàng lừa họ. Và chẳng bao lâu họ đều đuổi theo nàng đòi tiền.

- Đứng lại, trả tiền cho ta
- Dừng, dừng lại.... sao các người bám ta dai thế chứ, chẳng phải là mấy đỉnh bạc thôi sao.

Tiểu Nhã đứng lại thở gấp.

- Nếu như là mấy đỉnh bạc sao cô lại quýt của bọn ta

Nàng chỉ vào bọn họ đe dọa:

- Các người biết ta là ai không? Ta, là người thân cận bên cạnh Quý Lệ, các người dám đụng đến ta Quý Lệ sẽ không tha cho các người đâu!

Bọn họ nghe nàng nhắc đến Quý Lệ thì nửa khiếp sợ nửa nghi ngờ:

- Mọi người đừng tin cô ta, bên cạnh Quý Lệ sao lại có một cô nương chứ, ai chẳng biết hấn chỉ để ý đến Bích Dao!
- Đứng đứng, hấn trở nên tàn nhẫn như hôm nay chẳng phải đều vì Bích Dao sao.

Tiểu Nhã á khẩu:

- ta....ta....

Đúng lúc nàng không biết đáp sao thì nghe có tiếng từ phía sau:

- Các người làm gì đấy, sao lại bắt nạt tiểu cô nương kia

Người vừa nói không ai khác chính là Tăng Thư Thư, bên cạnh còn có Chu Tiểu Hoàn.

- cô ta nợ tiền bọn ta không chịu trả, còn mượn cơ mình là người thân cận bên cạnh Quý Lệ đe dọa bọn ta.

Chu Tiểu Hoàn nhìn qua nàng rồi kéo kéo tay Tăng Thư Thư:

- Thư Thư, huynh trả giúp tỷ ấy đi.

Tăng Thư Thư không can tâm bỏ tiền ra:

- Huynh, sao huynh phải bỏ tiền thanh toán giúp cô nương này chứ?
- Muội bảo huynh trả thì huynh cứ trả đi, huynh đường đường là thành chủ Du Đô Thành đó....

Chữ "đó" Chu Tiểu Hoàn ngân dài ra như chế diễu, Tăng Thư Thư chịu không nổi bèn bỏ tiền ra.

Xong xuôi đâu vào đấy, Tiểu Nhã cũng biết hai bọn họ là ai bèn nói:

- Đa tạ hai vị đã giúp đỡ.

Chu Tiểu Hoàn tươi cười:

- Không cần, giúp người là chuyện nên làm. Tỷ tỷ tên gì?
- Tỷ tên Tiểu Nhã
- Muội là Chu Tiểu Hoàn, huynh ấy là thành chủ Du đô thành, tên Tăng Thư Thư

Tăng Thư Thư thì nàng không sợ, chỉ sợ người bói toán là Chu Tiểu Hoàn, ngộ nhờ tiểu muội muội này bói ra được gì thì sao.

Nàng vừa mới nghỉ ngơi xong đã thấy Chu Tiểu Hoàn lên tiếng:

- Tỷ tỷ, cho muội nhìn mặt tỷ được không?

Chu Tiểu Hoàn vừa nói vừa đưa tay lên định lấy nón che mặt của nàng xuống, cũng may nàng phản ứng nhanh né được.

- Mặt tỷ tỷ có vết sẹo lớn, rất xấu, sợ muội nhìn thấy sẽ sợ.

Tăng Thư Thư lên tiếng:

- Cô nương, sau này không nên đi lừa người ta, cũng không nên lấy danh của Quý Lệ ra dọa người khác. Lỡ hấn biết được có người dùng danh nghĩa của hấn đi lừa bịp khắp nơi hấn sẽ đến tính sổ với cô nương đó.

- Đâu có, ta nói thật mà. Ta vừa mới gặp hấn xong

Chu Tiểu Hoàn có vẻ khẩn trương hỏi:

- Vậy tỷ tỷ, huynh ấy giờ sao rồi, có khỏe không?

Tiểu Nhã quay lưng lại nói:

- Hấn...khỏe, chỉ là hơi tàn nhẩn.

Nghe nàng nói xong, Chu Tiểu Hoàn lập tức bày ra vẻ mặt buồn bã không vui. Nàng cũng chỉ muốn an ủi nên buột miệng nói:

- Có điều, ta biết bói vận mệnh của mỗi người, ta vừa nhìn đã biết hai người đi đắm lầy tử vong lần này sẽ gặp được hấn.

- Tỷ tỷ, tỷ lợi hại quá, muội cũng biết bói vận mệnh, nhưng không bói ra được bao giờ sẽ gặp lại huynh ấy.

"Tất nhiên là bói không ra rồi, giờ hấn đã vào ma đạo, chỉ có người đọc như mình mới biết trước, nhưng vận mệnh của mình, mình lại khôn biết"

Trời đã là chiều tà, Chu Tiểu Hoàn nhiệt tình mời nàng về phủ. Nàng không có tiền, không biết đi đâu nên đành thuận theo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Bị ép đến đắm lầy tử vong gặp Quý Lệ

Chu Tiểu Hoàn cho người sắp xếp phòng cho nàng, tối đến cơm nước đúng giờ. Ăn xong nàng nhìn tay nải, quyết định nên giấu trốn ven những đồ của Bích Dao đi, tránh gây phiền phức. Nhìn vị trí căn phòng, nàng liền giấu hộp hoàn linh, thương tâm hoa và y phục cũ bị rách trên cột ngang ở nóc nhà. Xong xuôi, nàng đi ngủ.

Sáng sớm hôm sau....

- Tỷ tỷ!

Tiểu Nhã nghe tiếng gõ cửa giật mình tỉnh dậy, nàng vội đội nón có幔 che mặt đi ra mở cửa.

- Tiểu Hoàn, sáng sớm muội tìm ta có việc gì không?

- Lát nữa muội cùng Thư Thư sẽ đi đắm lầy tử vong, tỷ tỷ có đi cùng không?

Theo phản xạ, Tiểu Nhã từ chối:

- Đi làm gì chứ, nơi đó chính tà lẫn lộn, nguy hiểm lắm

- Nhưng...tỷ là người thân cận bên Tiểu Phàm ca ca, tỷ không đi giúp huynh ấy sao?

- Ta....

Tiểu Nhã sợ bại lộ nên đành chấp nhận đi theo, trước khi đi nàng lấy lí do mặt có vết sẹo lớn, thử xin Tăng Thụ Thụ một miếng mặt nạ da người xem hân có không, không phụ sự kì vọng của nàng, Tăng Thụ Thụ đưa nàng một miếng mặt nạ da người, nàng đã hoàn toàn biến thành bộ dạng của người khác. Có vẻ cái mặt nạ này là một mỹ nhân tuyệt sắc mà Tăng Thụ Thụ mài dũa nên. Có mặt nạ da người rồi, nàng không cần mang mận che mặt nữa.

Tối trưa, ba người mới đến được một trấn nhỏ gần đầm lầy tử vong. Tiểu Nhã ước chừng thời gian biết được sắp đến lúc Quý Lệ đến, nàng ra ngoài ngồi trên cây cổ thụ to gần đó xem chuyện vui. Chẳng bao lâu, Tần Vô Viêm đeo mặt nạ bước vào đến chỗ Chu Tiểu Hoàn xem bói, không lâu sau cũng rời đi

Tiếp theo đó, Quý Lệ một thân hắc y tay cầm thiêu hỏa côn đang tỏa sát khí ngút trời bước vào. Lập tức cả quán trọ kinh hãi, mọi người thi nhau tránh né hân như thấy ma quỷ, đi sát tường ra ngoài. Không hiểu sao nàng lại thấy bóng lưng hân không ác như lời đồn, ngược lại nàng lại thấy hân rất đáng thương, bóng lưng cô độc, lẻ loi giữa dòng đời.

Hân bước tới bàn Chu Tiểu Hoàn ngồi xem bói như không quen biết. Tiểu Nhã ngồi xa nên vốn không nghe thấy họ nói gì, nàng chỉ đành ngồi gặm đào, thi thoảng cất tiếng hát:

"Bi ngạn hoa, vương bận của người chốn nhân gian

Sông vong xuyên, khoảnh khắc chốn luân hồi

Cô đơn trước mộ, nước mắt ta rơi như mưa

Ta mới hiểu rằng, có người mới có mái nhà...."

Mới hát được một đoạn, nàng bỗng thấy có con sâu lớn đang bò trước mặt nàng, quên luôn bản thân đang nằm trên cây, nàng chỉ muốn tránh xa nó

"A" lớn một tiếng rồi lộn từ trên cây xuống, lúc này nàng mới nhớ ra mình đang trên cây

"Tiêu rồi, lần này đảm bảo ôm mặt đất "nhẹ nhàng" "

Kì lạ thay, Quý Lệ lại đứng ngay dưới gốc cây đỡ nàng, ôm trọng thân hình nhỏ bé của nàng. Tiểu Nhã nửa cười nửa mỉa thâm than

" Có ai nói cho ta biết hân ra từ lúc nào không?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Gặp người thanh vân môn, cùng tiến vào đầm lầy

Quý Lệ cứ đứng im nhìn nàng chăm chăm, nàng bị hân nhìn như vậy liên đồ mặt dây dựa:

- Cái đó, đa tạ ngươi đỡ ta, giờ không sao rồi, thả ta xuống đi

Hân hơi nhíu mày, như muốn nói gì đó với nàng nhưng lại thôi khiến nàng cảm thấy khó hiểu. Lúc này Dã Cầu không biết từ đâu chạy tới:

- Phó tông chủ, người đừng bỏ tôi lại, cho tôi theo với.

Hân thả nàng xuống, nhưng trong lòng lại có cảm giác mất mát khó tả. Dã Cầu nhìn thấy cảnh tượng hân ôm người con gái khác thì trong lòng hơi khó chịu thay Bích Dao:

- Cô là ai, muốn quyến rũ phó tông chủ của ta sao? Ta nói cho cô biết, trong lòng hân chỉ có Bích Dao thiếu chủ, cô đừng có mơ....

- Ta....ta....

Nàng nghe tiếng quạ kêu đầy trời, gì chứ, nàng là Bích Dao cơ mà, sao giờ lại thành người lạ đi quyến rũ "chồng" của người khác thế này!

Quý Lệ không thèm liếc nhìn nàng thêm một cái nói:

- Dã Cầu, chúng ta đi thôi

Dã Cầu tỏ vẻ hung dữ với nàng một cái rồi đi theo Quý Lệ, nàng cũng dơ nắm đấm ra đáp lại hân. Chu Tiểu Hoàn đi từ trong quán trọ ra gọi nàng:

- Tỷ tỷ, tỷ đứng đó làm gì? Muội tìm tỷ này giờ!

- à, không có gì.

- Nãy tỷ gặp Tiểu Phàm ca ca chưa?

- có có, mới gặp xong!

....

Không lâu sau, Tăng Thư Thư ra về, còn dẫn theo cả đám người Thành Vân Môn.

- Tiểu Hoàn, muội xem ai đến nè!

Chu Tiểu Hoàn vui mừng chạy đến chỗ nữ tử vận bạch y:

- Tuyết Kỳ tỷ tỷ, tỷ cũng đến đây sao. Lâu không gặp muội nhớ tỷ lắm!

Lục Tuyết Kỳ mỉm cười xoa đầu Tiểu Hoàn, nụ cười khuynh thành, những cảnh vật xung quanh tựa như chỉ làm nền cho nàng ta mà thôi.

"Ôi, Lục Tuyết Kỳ quả nhiên danh bất hư truyền, còn đẹp hơn cả nàng "

Người kì lạ nãy giờ cứ nhìn nàng chăm chăm y như ánh mắt dò xét của Quỷ Lệ chính là Lâm Kinh Vũ.

- Thư Thư, cô ấy là ai?

Tăng Thư Thư lúng túng:

- Cô ấy.....

Tiểu Nhã ngắt lời:

- Ta là yêu nữ ma giáo Tiểu Nhã

Lục Tuyết Kỳ không phân trắng đen lập tức chìa kiếm vào nàng:

- Yêu nữ!

- Sao, muốn đánh ta à, lại đây, ta không sợ người đâu Lục Tuyết Kỳ!

Lâm kinh Vũ vẻ mặt kinh ngạc, hẳn nhớ lúc trước Bích Dao cũng không hợp với Lục Tuyết Kỳ, cái dáng vẻ ngạo kiều của nàng bây giờ không khác Bích Dao là bao.

Tăng Thư Thư vội đứng giữa ngăn cản:

- Ấy, Tuyết Kỳ, cô ấy không phải người xấu. Muội đừng có thành kiến với cô ấy!

- Huynh.....

Lục Tuyết Kỳ không động thủ được tức giận bỏ đi. Sau đó mọi người cũng đi theo tiến vào đầm lầy tử vong. Khi đến khu rừng có một lớp sương mù dày đặc, họ chia nhau uống thuốc tránh độc chướng.

Tiểu Nhã biết lúc trước Bích Dao được Thanh Long cho uống thuốc bách độc bất xâm. Nhưng uống thêm cũng không thừa.

Vì Chu Tiểu Hoàn bị côn trùng cắn ngứa khắp người nên nàng cùng Tăng Thư Thư và Chu Tiểu Hoàn đi theo phía sau. Nhưng bị lạc mất đám người Thanh Vân Môn. Bỗng không biết từ đâu có rất nhiều côn trùng bay tới.

Kì lạ thay, bọn chúng chỉ tấn công Chu Tiểu Hoàn và Tăng Thư Thư, còn nàng đứng im bọn chúng không dám động đến nàng.

" Lẽ nào là do thuốc bách độc bất xâm? "

Một bóng hắc ý không biết từ hướng nào bay đến, một tia sáng đỏ tà loé lên, côn trùng độc liền rơi là tả chết hết.

Người vừa cứu bọn họ không ai khác chính là Quỷ Lệ.

Nàng biết hẳn đang trúng độc, nhưng không ngờ hẳn lại ngã ngay tại chỗ.

Tăng Thư Thư truyền cho hắn ít chân khí.

- Tiểu Phàm, Trương Tiểu Phàm, tỉnh lại đi.

Trong tiềm thức của hắn lúc này là giọng của Bích Dao, Bích Dao đang gọi hắn.

Vừa tỉnh lại hắn đã ôm Tiểu Nhã, luôn miệng gọi:

- Bích Dao, đừng rời xa ta!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Vào thiên đế bảo khố

Cái ôm của hắn rất ấm áp, nhưng cơ thể hắn lại rất lạnh.

- Tiểu Phàm ca ca, tỷ ấy là Tiểu Nhã, không phải Bích Dao.

Trong lòng nàng dâng lên một tia đau lòng.

Một lúc sau, hắn tỉnh lại, chỉ nói hai chữ nhàn nhạt với nàng:

- Xin lỗi.

Nàng cười đáp:

- không sao.

Bất chợt có giọng của Tiêu Dật Tài cùng Lục Tuyết Kỳ vang lên:

- Thử Thử / Tiểu Hoàn/ hai người đang ở đâu?

Quý Lệ nghe thấy bọn họ đến liền biến mất lúc nào không hay. Tầng Thử Thử và Chu Tiểu Hoàn hội ngộ với đám người Thanh Vân Môn. Nhưng họ lại không nói chuyện gặp Quý Lệ cho bọn họ nghe. Đi mất một lúc lâu cuối cùng cũng đến trước cửa Thiên đế bảo khố. Danh môn chính phái lẫn tà ma ngoại đạo đều hào hứng đứng trước Thiên đế bảo khố tìm cách vào.

Tiểu Nhã đứng cùng với đám người Thanh Vân, nàng như đi dạo chơi không chút lo lắng lẫn hứng thú với kho báu của Thiên đế bảo khố. Bỗng trời đất rung chuyển, xà tinh ngàn năm từ trên ngọn cây dữ tợn nhè răng lao xuống. Đúng lúc này, cửa thiên đế bảo khố mở, xà tinh đứng chắn trước cửa, bao nhiêu người muốn xông vào cũng bị nó đánh bay xa.

Một đệ tử của phân hương cốc bị đánh nằm dưới chân nàng đang học máu miệng bất tỉnh. Nàng bắt đầu thấy run sợ trước những mùi máu tanh. Quý Lệ không biết từ lúc nào cũng đang ở đây đánh nhau với xà tinh. Nàng biết, hắn cố gắng nỗ lực muốn vào đó là vì muốn cứu người con gái hắn yêu. Nếu hắn lấy được nước thần nhưng lại phát hiện người con gái hắn yêu không còn ở trong sơn động chờ hắn nữa, hắn sẽ đau khổ lắm.

Đang loạn lạc, nàng đứng im cũng phải chịu đòn, một đệ tử Vạn độc môn đang cầm kiếm lao đến phía nàng. Tiểu Nhã định thi pháp nhưng tay bàn tay vừa mới đan chéo nhau ngưng tụ được một tia sáng màu xanh lam thì nàng không thi pháp nữa.

"Không được thi pháp, ở đây có rất nhiều người biết Bích Dao, cách nàng ta ra chiều nhìn cái là biết. Nếu bây giờ mình thi pháp thì có trăm cái miệng cũng không thể giải thích"

Đang phân vân thì đường kiếm sắc bén đã tới trước mặt, Quý Lệ không hiểu sao lại giúp nàng. Đúng lúc cửa thiên đế bảo khố sắp đóng lại thì xà tinh liền quấy mạnh đuôi về phía nàng và hắn.

- Á

Nàng và hắn bị sức ép của xà tinh đánh đang lao vào thiên đế bảo khố. Nàng ước tính, lát nữa chắc chắn nàng sẽ lọt vào cửa trước khi cửa đá kia đóng lại, nhưng Quý Lệ thì khác, hắn đỡ thay nàng cái quấy đuôi của xà tinh nên lát nữa hắn sẽ bị cánh cửa kẹp ở giữa. Nghĩ thế, nàng cầm tay hắn kéo về phía nàng. Khoảng cách của nàng và hắn gần quá. Gần đến mức có thể cảm nhận được hơi thở của cửa đối phương. Nàng và hắn lọt vào thiên đế bảo khố, trước khi cửa thiên đế bảo khố đóng lại, nàng còn nhìn thấy con khi Tiểu Hôi cũng nhảy vào. Lưng va đập mạnh với nền đất cứng ngắt lại còn bị Quý Lệ đè lên trước người. Nàng đau điếng ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Không lâu sau, nàng tỉnh lại, thấy toàn thân đau nhức. Vừa mở mắt ra đã nhìn thấy Quý Lệ đang đứng trước mặt nhìn nàng. Tiểu Hôi thấy nàng tỉnh rồi liền "chí chí" kêu lên. Nàng ngạc nhiên nhìn nó rồi sờ sờ lên mặt mình. Vẫn may lớp da mặt giả vẫn còn, nếu không sớm muộn cũng bị Tiểu Hôi nói với Quý Lệ về thân phận của nàng. Quý Lệ nhân nhạ nói:

- Cô là người của phái nào? Đến đây vì thiên thư sao?

Tiểu Nhã phui phui y phục đứng lên đáp:

- Ta không thuộc phái nào cả, đến đây cũng không phải vì thiên thư

Về mặt hán hơi tức giận:

- Cô đến vì nước thần?

Ánh mắt giận dữ của hán nhìn nàng chằm chằm khiến nàng có chút sợ hãi, nàng vội vàng xua tay:

- Không không, ta là do Tiểu Hoàn dẫn đến đây.

Tiểu Hôi chợt kêu lên, rồi chỉ chỉ vài đốm sáng nhỏ đang di chuyển trên không trung. Quý Lệ nói:

- Người nói đi theo chúng sẽ đến được chỗ của nước thần?

Tiểu Hôi nhảy lên reo hò, chứng tỏ lời hán nói là đúng. Quý Lệ bước đi theo những đốm sáng kia, đi được một đoạn, hán nói:

- Nếu cô không muốn chết ở đây thì đi theo ta.

"Hán nói thế là đã tin tưởng mình rồi sao?"

Không hiểu sao nàng thấy trong lòng vui vui, vừa đáp vừa chạy theo hán:

- Chờ ta với, đừng bỏ ta lại một mình!

Trong không gian hư ảo tối đen, hán nở nụ cười nhẹ mà ngay bản thân hán cũng không nhận ra. Có lẽ, đây là nụ cười duy nhất mà hán có trong suốt mười năm qua!

Nàng theo sát hán, đến trước một khe hẹp nhỏ, nhìn thấy những rễ cây đan xen nhau dưới đất. Tiểu Nhã nhớ trong tiểu thuyết có viết nguyên dân dẫn đến Quý Lệ bị giam cầm ở đây. Đó là do Dã Cầu đi đứng không cẩn thận dẫm phải rễ cây. Vừa nhắc đến tào tháo, tào tháo đến liền. Từ xa Dã Cầu thở gấp chạy đến:

- Phó tông chủ, người khiến ta tìm vất vả quá.

Tiểu Nhã thấy hán đang chạy đến không để ý rễ cây dưới chân liền có ý tốt nhắc nhở:

- Cẩn thận dưới chân, đừng dẫm lên rễ cây

Nàng vừa mới nói xong hán đã dẫm lên rồi. Nàng chỉ còn cách đứng im tại chỗ tránh cho chúng cảm nhận được hành động của nàng, như vậy thì nàng sẽ được an toàn. Quý Lệ và Dã Cầu đánh nhau với những rễ cây, qua vài ba chiêu liền bị rễ cây trói lại rồi bất tỉnh nhân sự. Tiểu Nhã lắc đầu:

"Dã Cầu này thành sự thì ít, bại sự có thừa"

Nàng định bước đến bên Quý Lệ nhưng đúng lúc này Lục Tuyết Kỳ lại cho rằng nàng định hại hán liền rút kiếm chĩa vào phía nàng:

- Yêu nữ, không được hại Trương sư đệ!

Thiên gia kiếm sáng lóe lao đến, nàng nhanh chóng xoay người né được nhưng lại dẫm phải rễ cây. Lập tức không chỉ nàng cả Lục Tuyết Kỳ cũng bị trói lại.

Tiểu Nhã lúc này là tâm trạng bị phẫn:

- Lục! Tuyết! Kỳ! Danh môn chính phái các cô chỉ thích chĩa kiếm vào người khác mà không cần hỏi lý do đúng không!

Lục Tuyết Kỳ không can tâm bị trói, dẩy dựa một hồi:

- Là cô có ý định hại đệ ấy, chính mắt ta nhìn thấy.

- Cô đứng im, càng cử động chúng càng siết chặt.

Nàng có ý tốt nhắc nhở Lục Tuyết Kỳ nhưng nàng ta không nghe nên bị rễ cây siết chặt lại đến lúc ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Quý Lệ, đừng đi

Giờ thì hay rồi, còn mỗi mình nàng, nàng nên là gì đây?

"A đúng rồi, trong tiểu thuyết là Quý Lệ tự tỉnh lại sau tiếng gọi của Bích Dao, nhưng giờ Bích Dao đang ở đây mà? Thôi được rồi, để nàng gọi hấn"

- Tiểu Phàm! Tỉnh lại đi, Tiểu Phàm! Trương Tiểu Phàm?

Quý Lệ vẫn bị trói ở đó khuôn mặt không có chút biểu cảm, có phải nàng gọi không đủ thành ý không?

Nàng phân vân ghé sát mặt hấn nhìn gọi lại:

- Tiểu Phàm? Tiểu Phàm?

Đột nhiên hấn mở mắt, đôi mắt đỏ ngầu đầy sát khí khiến nàng hơi hoảng sợ. Một lúc sau ánh mắt hấn đen trở lại. Hấn nhìn nàng với ánh mắt suy tư một lúc rồi nói:

- Quay mặt đi.

Quay mặt đi? Để làm gì?

- Ồ

Dù không hiểu gì nàng cũng quay mặt sang chỗ khác, chợt nghe tiếng rơi là tả của cành cây khô bị gãy. Quý Lệ dùng thiêu hỏa côn đánh một tia sáng đỏ vào rễ cây, rễ cây lập tức lùi lại. Lúc này Dã Cầu với Lục Tuyết Kỳ đều đã tỉnh lại, Quý Lệ thì pháp đánh rễ cây cứu họ ra.

Rễ cây chưa chịu buông tha, vẫn tiến tới phía nàng. Quý Lệ một tay kéo nàng lại chỗ hấn một tay đánh lùi rễ cây. Hấn quay sang hỏi nàng:

- Không sao chứ?

Tiểu Nhã ngây người chỉ khẽ lắc đầu.

Lục Tuyết Kỳ nhìn Quý Lệ đầy ẩn ý. Mười năm không gặp, nữ tử bạch y vẫn luôn nghe ngóng tình hình của hấn, vẫn luôn tương tư.

"Hấn vậy mà không quan tâm Tuyết Kỳ thân yêu lại chỉ để ý đến nàng?"

Dã Cầu thấy Quý Lệ gần nàng như vậy cũng không thuận ý hấn. Chẳng lẽ đợi chờ một mối quá khiến Quý Lệ chán Bích Dao từ lâu?

Quý Lệ lên tiếng cắt ngang suy nghĩ của mỗi người:

- Nơi này không tiện ở lâu, chúng ta đi thôi.

Sau đó bốn người cùng nhau chạy vào bảo tàng của thiên đế bảo khố. Ở đây sáng rực ánh vàng, một giọt nước trong suốt lơ lửng giữa không trung. Quý Lệ như bị hút hồn nhanh chóng bước lên phía trước.

"Đây.... đây là nước giả có kịch độc."

Nàng biết nàng gọi hấn tỉnh lại quá sớm nên lão già của vạn độc môn chưa đến cướp giọt nước giả này.

Tiểu Nhã chạy đến cản đường Quý Lệ:

- Không được đi, đó là giả

Dã Cầu lên tiếng:

- Cô.... cô.....

Hắn còn chưa nói hết câu đã bị Quý Lệ ngắt lời:

- Cô nói cô đến không vì thiên thư cũng không vì nước thần vậy thì đừng cản ta.

Lục Tuyết Kỳ lúc này cũng không do dự rút kiếm ra:

- Lời của cô ta đệ cũng tin được sao. Những người đến đây đều muốn hai thứ này, cô ta chắc chắn đến đây cũng vì hai thứ này.

- Ta không giải thích với các người, nhưng lời ta nói là thật, các người....

- Tránh ra!

Nàng chưa nói hết câu đã bị Quý Lệ lạnh lùng lên tiếng ngắt lời. Lục Tuyết Kỳ lại đang cầm kiếm chém về phía nàng. Nàng đánh nhau với Lục Tuyết Kỳ. Quý Lệ chạy nhanh tới bên giọt nước. Tiểu Nhã chạy đến bên Dã Cầu rút thanh kiếm trong tay hất phi tới chỗ giọt nước. Quý Lệ dùng thiêu hỏa côn hất tung thanh kiếm sang bên. Đúng lúc này lão già của Vạn Độc Môn vừa hay đến, hắn vượt mặt Quý Lệ bay đến bên giọt nước. Thiên gia thần kiếm của Lục Tuyết Kỳ cũng kề lên cổ nàng. Lão già Vạn độc môn cướp được nước thần giả liền bị độc xâm nhập kêu hét thất thanh.

Lúc này tất cả các phái đều đã hội tụ đầy đủ ở đây, ai ai cũng vừa mừng vừa lo.

Quả nhiên, muốn lấy được thiên thư và nước thần cần vật tế. Lúc này giọt nước thần thật sự bay lên trong không trung, không đứng im tại chỗ nữa. Quý Lệ bay đến định lấy giọt nước nhưng không bắt kịp. Tiểu Nhã nhân lúc Lục Tuyết Kỳ không chuẩn bị liền đánh nàng ta một chưởng rồi cũng bay đến giúp hắn một tay. Tiểu Hôi không biết từ lúc nào cũng nhảy tới.

Giọt nước thần không di chuyển nữa mà dừng lại rơi xuống. Quý Lệ vội nói:

- Tiểu Hôi, nước thần!

Tiểu Hôi cũng không cầm được, thân khi nhỏ bé liền rơi xuống. Cuối cùng nước thần về tay nàng, nàng nắm được nó. Nàng vui mừng quay lại đưa nó cho Quý Lệ:

- Tiểu Phàm, ta lấy được rồi!

Nàng không hiểu, vì sao nàng lại gọi hắn là Tiểu Phàm. Trong tiềm thức, nàng phủ nhận

"Không, là Bích Dao gọi hắn, muốn giúp hắn, không phải ta"

Quý Lệ thần thờ nhìn nàng, vẻ mặt không dấu được vẻ ngạc nhiên. Giống, nàng ấy rất giống Bích Dao của hắn.

Không chỉ Quý Lệ, Lâm Kinh Vũ và Tần Vô Viêm cũng không dấu nổi vẻ ngạc nhiên. Trên đời lại có người giống nhau như thế ư?

Lúc này ánh sáng màu vàng chói mắt xuất hiện quanh bảo tàng. Yên Tuấn nhân lúc không ai để ý nhanh tay thu thiên thư vào Huyền hóa giám rồi nhanh chóng rời khỏi. Trời đất rung chuyển, nơi này sắp sập.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Nước thần mất rồi

Tiểu Nhã đứng không vững, Tiểu Hoàn mau chóng chạy đến chỗ nàng:

- Tỷ tỷ, tốt quá rồi. Có nước thần có lẽ chuyện của Bích Dao tỷ tỷ sẽ có chuyển biến tốt.

"Đúng vậy, có khi nàng ta tỉnh lại thì ta sẽ không cần ở đây nữa."

Tăng Thư Thư vội chạy đến nói:

- Nơi này sắp sập rồi, để ta đưa mọi người ra ngoài.

Tăng Thư Thư thi pháp, đưa mọi người rời khỏi. Nhưng đến lượt nàng và Quý Lệ thì lại khác.

Lão già Vạn độc môn không can tâm, bây giờ nếu không có nước thần thì hắn sẽ chết. Hắn thi pháp kéo nàng lại, Quỷ Lệ không kịp nắm tay nàng kéo nàng rời khỏi. Giờ đây chỉ còn lại nàng, Tăng Thụ Thụ và lão già vạn độc môn kia. Lão hai mắt lúc đỏ lúc đen sát khí ngút trời kéo tay đang cầm nước thần của nàng:

- Mau đưa nó cho ta

Tiểu Nhã hoảng sợ cố gắng vùng vẫy ra nhưng không được:

- Ông bỏ ta ra....

Tăng Thụ Thụ lo lắng hét lên:

- Tiểu Nhã, mau lại đây nếu không sẽ không kịp nữa.

Một tay hắn chống đỡ mở lối ra ngoài, một tay thi pháp, lam quang lóe lên đánh thẳng về phía lão, nhưng không may lão ta tránh được, về mặt càng dữ tợn hơn, tay siết chặt cổ tay nàng. Mắt thấy lối ra sắp đóng lại, Tăng Thụ Thụ cũng sắp không chống đỡ nổi nữa.

- Thụ Thụ, người đi trước đi. Ta sẽ ra sau.

Nàng dùng sức đánh Tăng Thụ Thụ vào lối ra. Hắn cứ thế bị đẩy ra ngoài. Trời đất rung chuyển dữ dội hơn, một tảng đá rơi trúng người lão khiến lão nói lỏng tay.

Nhân lúc này nàng thoát khỏi tay lão nhưng lão lại ra tay đánh nàng ngã xuống. Giọt nước thần rơi khỏi tay nàng rồi từ từ rơi xuống trúng mi tâm nàng, hòa nhập với cơ thể nàng. Lão già Vạn độc môn như phát điên tiến tới đánh nàng:

- Mau đẩy nước thần ra cho ta.

Chiếc mặt nạ da người lúc này rơi xuống. Ông ta kinh hoàng:

- Bích....Bích Dao....

Nàng vội nhặt lại mặt nạ da người rồi thi pháp rời khỏi.

Lúc nàng mở mắt ra thì mình đang ở cửa vào của Thiên đế bảo khố. Cách đó không xa nàng thấy Quỷ Lệ đang gặt gao túm cổ áo Tăng Thụ Thụ hỏi:

- Cô ấy đâu? Sao huynh không đưa cô ấy ra cùng.

Nàng muốn chạy lại ngay lập tức nhưng nghĩ lại khuôn mặt mình liền vội vã đắp mặt nạ lên. Xong xuôi đâu vào đấy, nàng chạy tới:

- Quỷ Lệ, dừng tay!

Tăng Thụ Thụ với Chu Tiểu Hoàn đều vui mừng. Mừng vì nàng không sao.

Quỷ Lệ thì khác, hắn như phát điên nắm bả vai nàng:

- Nước thần đâu? Nước thần đâu?

Tiểu Nhã không dám nhìn thẳng hắn, chỉ khẽ lắc đầu. Nàng có chút thất vọng. Hóa ra hắn không lo lắng cho nàng, thứ hắn lo chính là giọt nước thần cứu mạng Bích Dao.

Quỷ Lệ buông hai tay ra khỏi bả vai nàng, lùi lại một bước như người mất hồn. Lâm Kinh Vũ thấy hắn như vậy cũng lên tiếng an ủi:

- Tiểu Phàm, ý trời đã vậy!

Tiêu Dật Tài rút kiếm sau lưng hắn nói:

- Năm xưa Tru tiên kiếm không thể giết người, đúng là sai lầm. Hôm nay, ta nhất định sẽ giết tên phản đồ người

Vừa dứt lời, hắn liền đâm kiếm về phía Quỷ Lệ. Tiểu Nhã hét lên:

- Cẩn thận

Nàng ôm hắn, xoay người lại, thanh kiếm sắc bén xuyên qua bả vai nàng, máu từ từ chảy xuống từng giọt.

- Đau... đau quá...

"Vì sao? Vì sao ta lại đỡ thay hắn nhất kiếm này? Không. Là nàng, là Bích Dao muốn đỡ thay hắn. Nàng đang ngự trong thân xác Bích Dao, nên chắc

chấn là thế"

Chu Tiểu Hoàn và Tăng Thư Thư cũng hét lên:

- Tỷ tỷ/ Tiểu Nhã!

Thân thể nàng bắt đầu yếu dần, đứng không vững nữa, trong miệng tràn đầy mùi máu tanh. Quý Lệ dùng thiêu hỏa côn sát khí bùng lên đánh một tia đỏ như máu về phía Tiêu Dật Tài khiến hắn ngã lăn ra đất học một ngum máu tươi. Trước khi nàng ngất đi, nàng cảm nhận được một bàn tay ấm áp đang ôm nàng. Thật ấm áp, khiến người ta không nỡ buông.

Chu Tiểu Hoàn và Tăng Thư Thư chạy đến bên nàng:

- Tiểu Nhã, tỉnh lại đi

- Thư Thư, huynh mau cứu tỷ ấy đi, tỷ ấy chảy máu nhiều quá.

Tăng Thư Thư dựng nàng dậy, truyền cho nàng ít chân khí để điều hòa cơ thể. Quý Lệ cảm thiêu hỏa côn đang tỏa sáng đỏ đầy sát khí bước đến trước mặt Tiêu Dật Tài. Lâm Kính Vũ đưa tay chặn trước mặt ngăn hắn lại:

- Tiểu Phàm, đừng hại Tiêu sư huynh.

Tăng Thư Thư truyền xong chân khí cũng thu tay về, đứng dậy nói:

- Tiểu Phàm, vết thương của cô ấy không nhẹ đâu, mau chóng đưa cô ấy về Du đô trị thương!

Quý Lệ nghe vậy thu lại bộ dạng sát khí đầy mình, quay lại ôm Tiểu Nhã lên đưa về thành du đô.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Về lại Quỷ Vương Tông

Đêm hôm đó, Tiểu Nhã mơ một giấc mơ kì lạ. Nàng mơ thấy Quý Lệ vận lam y đang ngồi dưới gốc cây cỏ thụ châm lửa nướng thỏ. Hắn cười ôn nhu nhìn nàng nói:

- Bích Dao, qua đây ăn nào!

Người hắn gọi không phải nàng nhưng nàng lại như bị mê hoặc đi tới bên hắn, thời gian như ngừng lại giây phút này. Bỗng chốc cảnh vật thay đổi, hắn bây giờ vận hắc y đôi mắt đỏ ngầu đầy sát khí tiến tới bóp cổ nàng:

- Trả Bích Dao lại cho ta, trả ta....trả ta....

Hai chữ "trả ta" cứ in sâu trong tâm trí nàng. Tiểu Nhã bật dậy:

- Đừng giết ta, ta không biết gì cả!

Một nữ tử vận y phục màu tím tay bụng bát thuốc mở cửa phòng bước vào:

- Cô tỉnh rồi, mau lại uống thuốc đi

- Cô là....U Cơ?

U Cơ đặt bát thuốc xuống bàn:

- Cô biết ta à?

Tiểu Nhã bước xuống giường nhìn xung quanh, nàng nhắm mắt lại một lúc dò xét kí ức của Bích Dao xem thử đây là đâu. Chợt nàng mở mắt sợ hãi nói không nên lời:

- Đây....Đây là Quỷ Vương Tông...

"Phòng này là của Bích Dao, người mặc y phục tím này chính là Di U Bích Dao"

- Đúng vậy. Thanh Long nói với ta cô vì cứu Quý Lệ nên bị thương. Quý Lệ vốn đưa cô về thành Du đô trị thương trước nhưng đám người Thanh vân môn đó kì thị Quý Lệ nên hấn đưa cô về đây. Uống thuốc đi.

Tiểu Nhã cầm bát thuốc đưa lên miệng vừa uống vừa suy nghĩ

"Cái gì, ta trăm phương nghìn kế tìm cách thoát khỏi đây, cuối cùng lại về lại đây. Lần này thì xong rồi, chết đến nơi rồi"

U Cơ nhìn nàng một lúc, muốn hỏi lại thôi, nhưng cuối cùng vẫn mở miệng nói:

- Cô quen Quý Lệ lúc nào?

Hỏi vậy thì nàng biết trả lời thế nào? Nàng đặt bát thuốc xuống ho khan vài tiếng vì bị sặc:

- Khụ khụ....Cái đó... Ta quen hấn từ lúc gặp ở đầm lầy tử vong.

U Cơ vẫn còn nghi ngờ, định hỏi tiếp thì Tần Vô Viêm bước vào:

- U Cơ, Thanh Long đại ca tìm cô có việc

U Cơ đáp:

- Ta biết rồi.

Trước khi đi U Cơ còn liếc nhìn nàng một lần. Tần Vô Viêm từ lúc vào phòng tới giờ vẫn luôn nhìn nàng. Nàng cảm thấy khí lạnh bao trùm cả căn phòng. Cuối cùng nàng không nhịn được lên tiếng trước:

- Cái đó.... còn việc gì nữa sao?

Tần Vô Viêm không nói không rằng đột nhiên ra tay hướng mặt nàng. Điều nàng lo lắng cuối cùng cũng xảy ra. Lúc trong bảo tàng lão già Vạn độc môn đã nhìn thấy mặt nàng, nàng biết lão sẽ trốn thoát sau đó bị Tần Vô Viêm đón đầu hút cạn cô trùng trong người để giải độc. Có lẽ trước khi chết lão già đó đã nói bí mật của nàng cho Tần Vô Viêm để đổi lấy một con đường sống.

Nàng nhanh chóng né được bàn tay hấn rồi đứng dậy, lúc này nàng né chiêu đó đã đụng đến vết thương trên vai, vết thương bắt đầu đau nhức. Nàng ôm bả vai nói:

- Tần Vô Viêm, ngươi đừng để sư phụ mình lừa. Bích Dao sao có thể tỉnh lại được.

Tần Vô Viêm khẽ cười:

- Vậy cô tháo mặt nạ đó xuống để ta xem thử diện mạo của cô thế nào là biết ngay

Hấn không ngừng tay mà tiến đến đánh nàng. Nàng giữ tay hấn lại gần từng chữ:

- Tần! Vô! Viêm!

- Dừng tay!

Người vừa nói là Quý Lệ. Tiểu Hôi cũng theo hấn chạy vào bỏ nhào lấy mặt Tần Vô Viêm khiến hấn đánh buông tay cầm Tiểu Hôi ném lại chỗ Quý Lệ. Nàng nhân cơ hội đó chạy ra phía sau Quý Lệ chôn.

- Quý Lệ, hấn bắt nạt ta

Nàng vờ ủy khuất. Nhìn bộ dáng của Tiểu Nhã, Tần Vô Viêm không nghi ngờ nữa. Bích Dao sao có thể mặt dày như nàng làm nũng với Quý Lệ như thế này chứ, xem ra là hấn nghĩ nhiều rồi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Bích Dao giả!

Quý Lệ liếc Tần Vô Viêm một cái sắc bén rồi nói:

- Đừng sợ. Có ta ở đây, không ai dám bắt nạt cô!

Tiểu Nhã nhìn Quý Lệ, trong lòng cũng cảm nhận được một tia ấm áp khó tả. Tần Vô Viêm khẽ cười:

- Sao, Phó Tông Chủ người cũng vừa mắt nàng ta à? Phải chăng vì nàng ta có đôi mắt giống Bích Dao?

Quý Lệ im lặng không đáp. Đúng, hẳn là vì nàng có nét giống Bích Dao nên mới quan tâm nàng một chút. Một lúc sau hẳn mới đáp:

- Ta là vì cô ấy cứu ta!

Hắn nói nhưng không nhìn thần Tần Vô Viêm. Đó là nói dối lòng.

Tần Vô Viêm liếc nàng một cái rồi nói thản nhiên:

- Vậy người nên đi thăm Bích Dao đi. Trước khi sư phụ ta chết có nói Bích Dao hồi sinh rồi.

Tần Vô Viêm nói thế chứ thực ra hẳn cũng chưa tới thăm Bích Dao. Hẳn không giám tới, hẳn sợ bản thân biết được sự thật tình cảm bấy lâu lại trở dậy. Hẳn biết cho dù Bích Dao có tỉnh lại người mà nàng yêu vẫn là Quý Lệ, không phải hẳn.

Tiểu Nhã giật thót một cái, hiện tại thân thể Bích Dao ở đây. Lát nữa Quý Lệ lại như mọi hôm tới thăm Bích Dao, phát hiện thân xác Bích Dao không còn ở đó nữa thì sẽ thế nào? Hẳn sẽ ra sao đây?

Sao nàng lại lo nghĩ cho hẳn chứ, nàng là nàng, Bích Dao là Bích Dao. Nếu ngay từ đầu nàng đã chọn bỏ đi không gặp hẳn thì bây giờ nàng không nên mềm lòng.

Quý Lệ nghe thế bước ra ngoài, trong lòng hẳn có chút bất an. Lúc trong rừng trúc, Tiểu Hôi có nói với hẳn Bích Dao mới đi qua, bảo hẳn mau đuổi theo, nhưng hẳn không tin. Giờ lại nghe chính miệng Tần Vô Viêm nói, hẳn càng thêm bất an.

Đội Quý Lệ đi xa, Tần Vô Viêm nhìn nàng một lần nữa rồi cũng đi theo Quý Lệ. Bây giờ hẳn đã chắc chắn nửa phần Tiểu Nhã là Bích Dao. Nếu Bích Dao đã tỉnh lại nhưng không muốn gặp Quý Lệ thì đây có lẽ là ông trời muốn cho hẳn một cơ hội. Theo đuổi nàng, tự do làm theo ý mình muốn, không cần phải nhìn sắc mặt của Độc Thần nữa.

Tiểu Nhã không biết làm gì tiếp theo, nàng chỉ có thể ở im trong phòng chờ kết quả.

*****

Quý Lệ và Tần Vô Viêm vừa đến cửa động đã bị Thanh Long cản lại:

- Hai người tới thăm Bích Dao sao? Thật không đúng lúc, Tông Chủ đang ở trong nói chuyện với Bích Dao. Hai người khi khác lại đến!

Tần Vô Viêm cùng Quý Lệ đều nhìn vào trong. Bên trong động, chỗ giường băng. Trên giường băng là một nữ tử vận y phục xanh lam đang nằm im bất động. Quý Vương phớt phơ vào cọng tóc bạc đang ngồi cạnh giường:

- Bích Dao, mười năm qua cha không đến thăm con. Con có trách ta không?

Tần Vô Viêm nhìn Quý Lệ một lúc rồi đáp:

- Xem ra sư phụ ta già rồi hoa mắt, hoặc là.....

Quý Lệ nói tiếp lời hẳn:

- Hoặc là hẳn lừa người mong có cơ hội chốn thoát.

- Ta có đồ cần đưa cho người, đi theo ta.

Sau đó hai người cùng nhau rời khỏi.

Thanh Long sớm đã đến thăm Bích Dao. Hẳn vừa đến đã phát hiện thi thể Bích Dao không còn nữa nên mới bảo Tần Vô Viêm gọi U Cơ đến chính là muốn U Cơ giả làm Bích Dao để yên lòng Quý Lệ với Tần Vô Viêm.

U Cơ bật dậy lo lắng:

- Tông chủ, lâu ngày sợ giấy không gói được lửa.

Quý Vương mặt lạnh tanh:

- Thanh Long, người nhanh chóng tìm tung tích của Bích Dao, càng nhanh càng tốt.

- Thuộc hạ đã rõ!

Dứt lời Thanh Long ra ngoài. U Cơ nói:

- Vậy lần sau Quý Lệ đến vẫn chưa tìm được Bích Dao thì sao?

Quý Vương xoay xoay chiếc nhẫn ngọc trên tay nhìn xa xôi:

- Sợ gì, chẳng phải Quý Lệ rất quan tâm nha đầu kia sao?

- Ý Tông chủ là.... Để vết thương của cô ta trở nặng!?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Thăm dò thực hư, suýt mất mạng!

Tần Vô Viêm và Quý Lệ đi nửa ngày trời cũng không thấy quay lại, Tiểu Nhã cũng an tâm hơn. Nàng ở trong phòng ngồi thiền tụ khí điều dưỡng cơ thể.

Trong lúc ngồi thiền, nàng rơi vào幻境 cảnh. Một nữ tử vận y phục xanh lam đang đứng quay lưng lại phía nàng:

- Tiểu Nhã, ta chính là cô. Cô chính là ta. Chúng ta là một.

- Cô là ai?

Nữ tử kia quay mặt lại, nàng ta không ai khác chính là Bích Dao. Tiểu Nhã tròn mắt hết sức ngạc nhiên. Còn chưa kịp mở miệng nói gì thì Bích Dao đã biến thành một luồng sáng màu xanh lam tiến vào cơ thể nàng không lưu lại một dấu vết.

Nàng toát mồ hôi lạnh tỉnh dậy. Chợt nghe tiếng gõ cửa

"Cộc cộc cộc"

Nàng ra mở cửa, người đến là Tần Vô Viêm. Hắn nhìn nàng khẽ cười, không có ác ý.

- Ngươi đến có việc gì?

Tần Vô Viêm chấp tay khẽ cúi đầu:

- Ta đến để xin lỗi. Lúc nãy đã mạo phạm cô nương. Mong cô nương lượng thứ.

"Hắn đến chỉ thế thôi ư? Chẳng phải họ vừa đi thăm Bích Dao sao? Chẳng lẽ...."

- Bích Dao vẫn còn ở đó chứ?

- Vẫn còn, vẫn còn. Là ta sợ ý lời của sư phụ.

"Ta đang ở đây, thì Bích Dao ở đâu? Kì lạ. Bên trong chắc chắn có chuyện gì đó. Tới ta đến đó thăm dò chút mới được!"

- Xin hỏi, cô nương tên họ là gì? Ở môn phái nào?

- Ta tên Tiểu Nhã. Không ở môn phái nào cả!

- oh

Tần Vô Viêm chỉ oh một cái rồi không nói gì. Nàng nhân cơ hội đuôi khéo:

- Ta còn phải tịnh dưỡng. Nếu không còn gì thì ta đi nghỉ ngơi nhé?

Tần Vô Viêm khẽ cười:

- vậy tại hạ không làm phiền cô nương nghỉ ngơi nữa!

Sau khi Tần Vô Viêm rời đi, nàng ở trong phòng đến tối chờ thời cơ đến chỗ Bích Dao.

Trưa đến, U Cơ có mang thuốc cho nàng.

- Đến giờ uống thuốc rồi!

Tiểu Nhã xuống giường, vừa bung chén thuốc lên định uống thì bị U Cơ cản lại:

- Đừng uống!

- U Cơ!

Thanh Long từ cửa bước vào nhắc nhở U Cơ.

U Cơ không nhìn hấn, lúng túng cầm chén thuốc của Tiểu Nhã:

- Thuốc nguội rồi, để ta đi hâm nóng lại.

Thanh Long khẽ nhú mày:

- Không cần đâu! Cô nương, ở đây có quen không?

Tiểu Nhã vừa mở miệng định đáp lại thì chỉ nói được mỗi chữ "ta" đã bị Thanh Long ra tay ném viên thuốc màu đỏ vào miệng. Nàng không chú ý nên thuận thế nuốt xuống.

- khụ khụ....

- Như vậy là được rồi. Không cần đi hâm lại thuốc nữa!

Dứt lời Thanh Long bước ra ngoài, không nói thêm gì nữa. U Cơ nhìn nàng có chút lo lắng, sau đó cũng rời khỏi phòng!

"Chuyện gì thế chứ, hai người này thật kì lạ. Đây giống như tình huống hạ độc trong phim vậy. Không lẽ, họ hạ độc mình ư? Nhưng mình đã làm gì đâu chứ?"

Tối đến, nàng lên vào động chỗ lúc trước nàng đi sống lại. Đến cửa động, cẩn thận ngó vào trong, nàng nói một mình:

- Không có người? Thế Tần Vô Viêm nói Bích Dao vẫn ở đây là sao?

Đột nhiên một luồng sáng tím quất mạnh về phía nàng, thân thể đều bị trói, không thoát ra được. Là ai tính kế nàng?

- Ai?

Người vừa ra tay không ai khác chính là U Cơ. Bên cạnh còn có Thanh Long. Thanh Long nói:

- Ngươi đã biết điều mà ngươi không nên biết. Giữ ngươi lại còn có ích gì!

U Cơ đang định ngăn lại thì Quý Lệ từ đâu tiến tới cản hấn.

- Ai cho phép ngươi ra tay với nàng ấy?

- Quý Lệ, cứu ta.

Thanh Long định nói gì đó nhưng lại thôi. U Cơ thu dây trói lại giải thích:

- Bọn ta thấy có người lạ bước vào nên mới đề phòng. Không có ý muốn hại cô ấy.

Tiểu Nhã nhanh chóng chạy lại chỗ Quý Lệ, núp sau lưng hấn. Quý Lệ không nói gì nắm tay nàng ra ngoài. Thanh Long dùng thuật truyền âm nói với nàng:

"Ngươi đã trúng độc của ta, nếu ngươi dám nói chuyện Bích Dao với Quý Lệ. Ta sẽ để ngươi thất khừ chảy máu, lục phủ ngũ tạng bị rối rữa mà chết."

Truyền âm thuật này chỉ nàng mới nghe thấy, nàng khẽ giật mình

"Quả nhiên, viên thuốc trưa này là độc dược"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Nụ hôn dưới nước

Quý Lệ nắm tay nàng đi đến vách núi. Hắn hơi giật mình buông tay nàng ra. Thế mà hắn lại nắm tay nàng ư? Từ lúc sinh ra đến giờ, nữ nhân mà hắn nắm tay qua cũng chỉ có Bích Dao và nàng.

Tiểu Nhã ngượng ngùng:

- Cảm ơn người, lúc này đã cứu ta
- Không cần. Cô đỡ thay ta một kiếm, ta giúp cô một lần. Chúng ta không ai nợ ai.
- ừ.... Ừm...

Không gian bỗng rơi vào một mà yên tĩnh. Nàng thấy Quý Lệ không nói gì, hắn im lặng đứng quay lưng lại với nàng.

- Cái đó...lúc ở Bảo tàng xin lỗi, ta không....

Nàng còn chưa nói hết câu đã bị Quý Lệ nói chen vào:

- Chuyện đã qua không cần nhắc lại.

Tiểu Nhã tự kìm vào đầu mình một cái

"Đang yên đang lành tự nhiên lại nhắc chuyện đó làm gì cơ chứ"

- Bỉ ngạn hoa... Trông như thế nào?

- Hừm?

"Tự nhiên hắn nhắc hoa bỉ ngạn làm gì?"

- Lúc ở cửa quán trọ, ta có nghe cô nhắc Bỉ ngạn hoa...

"À, ở đây không có hoa bỉ ngạn sao?"

- Người đứng im, đừng quay lại, ta thi pháp biến ra cho người xem

Sợ dĩ nàng không cho hắn xem là vì sợ hắn thấy khí tức của Bích Dao.

- Được rồi

Một đoá hoa bỉ ngạn lơ lửng trên tay nàng.

- Màu đỏ như máu?

Nàng đưa cho hắn rồi đi đi lại lại giải thích:

- Đúng rồi, hoa bỉ ngạn có mà đỏ, còn có mà vàng, màu trắng. Điểm kì diệu của hắn là mùi hương, hương hoa khiến người ta nhớ đến nhiều kỉ ức, vui có, buồn...

- Bích Dao!

Quý Lệ tâm trí mơ hồ ôm trọn nàng trong lòng. Một phần do ảnh hưởng của Thiêu hoả côn, cộng thêm ít được hương mà Tần Vô Viêm hạ. Bây giờ hắn hoàn toàn không nhận thức được bản thân đang làm gì, nửa tỉnh nửa mơ.

- Không phải, Quý Lệ người buông ta ra. Ta là Tiểu Nhã không phải Bích Dao.

- Ta rất nhớ nàng!

Hơi thở của hắn phả vào tai nàng ấm áp khiến nàng đỏ mặt. Nàng lúng túng gỡ tay hắn ra rồi quay lại nhìn hắn:

- Cái....cái đó....Quý Lệ....á...

Nàng nhìn hắn mà không để ý phía sau mình là vực thẳm. Tiểu Nhã trượt chân rơi xuống.

- Bích Dao!

Quý Lệ hét lên rồi cũng nhảy xuống theo nàng.

- Bích Dao, nắm lấy tay ta

Quý Lệ đưa tay về phía nàng, nàng cố gắng nắm tay hắn nhưng có vẻ nàng rơi nhanh hơn hắn, không nắm được. Một lúc sau hắn bắt được tay nàng, ôm nàng trong lòng, nhưng cả hai vẫn tiếp tục rơi xuống.

Hắn vẫn trong cơn mơ hồ nhìn nàng đầy ân tình, luôn miệng gọi:

- Bích Dao, dù sau này có thế nào chúng ta cũng không rời xa nhau nữa, được không?

Không hiểu sao Tiểu Nhã đang trong lòng hắn thấy hắn thật đáng thương. Nàng mềm lòng rồi!

"Tôm"

Cả hai cùng rơi xuống hồ. Giờ đang là mùa đông, lại rơi xuống hồ lạnh thế này khiến nàng không chịu được nhiệt, vùng vẫy bám chặt Quý Lệ.

"Chết rồi, Tăng Thụ Thụ nói mặt nạ da người này kị nước, gặp nước sẽ rơi."

Quả nhiên, nàng nhìn thấy lớp mặt nạ đang trôi theo dòng nước, nàng định với lấy nhưng lại bị Quý Lệ ôm chặt trong lòng.

"Không ổn rồi, cứ thế này không lạnh chết cũng bị ngộp chết, thiếu oxy quá"

Quý Lệ bây giờ cũng có chút tinh táo, có lẽ cơn buốt lạnh của hồ đã cho hắn tỉnh. Mặc kệ là mơ hay thật, có Bích Dao ở đây là được.

Nàng không biết bơi, còn hắn? Hắn biết bơi không? Nếu cả hai không biết bơi sẽ đều chết chìm. Nàng thấy hắn nhắm mắt, không có ý định bơi lên mặt nước.

Nàng lay lay bả vai hắn định mở miệng gọi nhưng vừa mở miệng nước đã vào đầy miệng. Hết cách rồi, lay không được, gọi cũng không được. Chỉ còn cách hô hấp nhân tạo.

Hắn đang mơ hồ nhưng chưa bị ngộp thở. Hắn nhắm mắt để cảm nhận giây phút được gần nàng, gần người hắn yêu. Nhưng không ngờ, có vật gì đó đang chạm môi hắn, tách hàm răng ra thổi khí vào.

Nàng...nàng đang hôn hắn ư?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Một đêm êm đềm trước cơn bão

Nàng khẽ run run khi cảm nhận được hắn đang cắn nhẹ môi nàng. Tiểu Nhã tròn mắt nhìn hắn.

"Đây....đây là nụ hôn đầu của ta đó. Hình như, cũng là nụ hôn đầu của hắn"

Trong trí nhớ của Bích Dao, bọn họ chưa một lần hôn nhau.

Một lúc sau hắn mới buông tha nàng, cả hai bơi lên trên mặt nước. Nàng đang run vì lạnh, Quý Lệ vẫn vững như bàn thạch đỡ nàng lên bờ. Vừa lên tới bờ, hắn khụy gối xuống đất.

- Quý Lệ, người sao vậy?

Tiểu Nhã vừa đỡ hắn đứng vững vừa quan sát hắn. Quý Lệ đôi mắt lại đỏ ngầu hung dữ, hắn lại đang bị phệ huyết châu ảnh hưởng đến tâm trí.

Tiểu Nhã run run, nàng không biết run vì lạnh hay run vì sợ.

- Quý...à không. Trương Tiểu Phàm, tinh táo lại, đừng để phệ huyết châu ảnh hưởng.

Nàng nắm tay hắn, nhìn thẳng mắt hắn mà nói. Quý Lệ nhìn nàng, nàng là Bích Dao, mỗi lúc hắn không tinh táo thì lại được gặp nàng, nhìn thấy nàng ở bên an ủi hắn, nắm tay hắn như lúc này đây.

Tiểu Nhã thấy hấn bình tĩnh hơn, đôi mắt không đỏ nữa mới quan sát xung quanh:

- Nơi này tối quá

Chợt sấm chớp nổi lên, trời sắp mưa rồi, phải mau chóng tìm chỗ trú cho đêm nay mới được. Quý Lệ cảm thiêu hoả côn khế vung nhẹ như đang dò đường:

- Phía trước không xa có một sơn động.

- Vậy chúng ta đến đó trú tạm đêm nay

Nàng đỡ hấn vào sơn động, sau đó nhặt vài cành củi nhóm lửa. Lửa cháy, trời cũng mưa to, sấm chớp sáng rực bên ngoài. Quý Lệ vốn chẳng để tâm sự tồn tại của nàng, hấn coi nàng là ảo ảnh mà khi hấn mệt mỏi sẽ hiện ra.

Tiểu Nhã nhìn y phục ướt đẫm, nàng đang rất lạnh. Thường thì trong trường hợp này sẽ cởi y phục ra hong khô nhưng Quý Lệ còn đang ngồi đó, nàng tuy là nữ tử ở hiện đại cũng biết cởi y phục trước mặt nam nhân là không được.

Quý Lệ ngồi thiền một lúc cuối cùng cũng tỉnh táo hơn. Hấn nhìn y phục mình ướt nhẹp, hơn nữa còn có một nữ nhân ngồi quay lưng lại. Chẳng lẽ mọi chuyện vừa xảy ra đều là thật?

- Cô là.... Tiểu Nhã?

Tiểu Nhã không còn mặt nạ da người không dám quay lại. Nàng chỉ ấp úng đáp:

- Ừm, là tôi

Quý Lệ có chút lúng túng, nếu vừa rồi hấn tâm trí không ổn định nhìn nhầm nàng thành Bích Dao, vậy nộ hôn đó không phải là thất lễ sao?

- Lúc...lúc ở dưới hồ... Chúng ta có...

Tiểu Nhã biết hấn lúc đó là không tỉnh táo, nhưng dù sao chuyện này cũng không nên nói với hấn.

"Nếu mình thừa nhận lúc dưới hồ có hôn hấn, hấn có vì Bích Dao của hấn mà giết mình không? Không được, không được. Tốt hơn hết là không nên nhận"

- Lúc dưới hồ là chuyện gì, à ta nhớ rồi, lúc đó ngươi hôn mê dưới hồ, là ta đưa ngươi lên bờ.

- Ừm....

Hấn nhận được câu trả lời thì thư giãn hơn, nhưng sao cảm giác lúc đó lại chân thật đến vậy?

"Ngồi quay lưng lại mãi cũng không phải cách, hấn nhìn mình chăm chăm mình cũng không ngủ được, đành vậy"

- Quý Lệ, ngươi quay mặt đi

- Làm gì?

- Ta....ta cởi y phục hong khô, thời tiết này mặc y phục ướt lạnh lắm

Quý Lệ ho khan một tiếng nhắm mắt lại

- ừm

- Ngươi không được nhìn lên đó

- Ta không rảnh!

Nàng đứng dậy cởi y phục ra treo lên cành cây được dựng sẵn để ngăn cách hai bên nàng và hấn.

- Được rồi.

Hấn không đáp lại, cũng chẳng buồn mở mắt nhìn lần nữa.

- Ngủ sớm đi, mai ta đưa cô về Hồ Kỳ Sơn

"Lại về Quý Vương Tông nữa à, mai ta sẽ dậy sớm bỏ đi trước mới được"

- Ngươi không lạnh sao? Cởi y phục ra hong đi, ta không nhìn trộm đâu

- Không cần!

Nàng ngồi đối diện hắn, cách một lớp y phục nên không nhìn thấy mặt đối phương. Vươn vai ngáp một cái rồi ngủ thiếp đi lúc nào không hay

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Quý Lệ thay đổi

Nửa đêm sấm chớp sét đánh vang trời, Quý Lệ vốn không thích ồn ào nên hắn tạo kết giới trước cửa động để cách ly với thế giới bên ngoài. Hắn vốn định ngồi thiền đến sáng nhưng vô tình nhìn thấy đuôi rắn đang bò về phía bên kia khoảng ngăn cách y phục. Hắn cảm thấy hoa côn hất thẳng con rắn ra ngoài kết giới. Lớp y phục mỏng bị hất tung bay để lộ khuôn mặt nàng đang ngủ say.

Quý Lệ nhìn nàng đây ngạc nhiên:

- Bích Dao!

Sáng sớm hôm sau, Tiểu Nhã thức dậy đã không thấy Quý Lệ đâu nữa. Nàng mặc lại y phục đã hong khô sau đó rời khỏi. Tiểu Nhã chạy ra ngoài hồ tìm mặt nạ:

- Ở đâu rồi, chẳng lẽ nước trong hồ cuốn trôi đi rồi sao?

- Nàng đang tìm cái này sao?

Quý Lệ cảm lớp mặt nạ trên tay đưa về phía nàng. Tiểu Nhã lấy tay áo che mặt quay lại đáp:

- À, đúng rồi đúng rồi. Mặt nạ của ta ha ha...

Nàng cười ngượng không dám nhìn hắn tiến lại định lấy mặt nạ thì Quý Lệ thu tay về:

- Vì sao cô phải đeo mặt nạ?

- À, cái đó ta.... mặt ta có vết sẹo lớn lắm. Lúc trước hay dọa người khác sợ nên ta mới xin Tăng Thụ Thụ mặt nạ da người này.

- Có thể cho ta xem mặt cô được không?

Tiểu Nhã nghe được câu này thì ngẩng đầu nhìn hắn, nàng có chút không tin vào tai mình:

- Há?

Vài giây sau nàng mới hoàn hồn lúng túng đáp:

- Không...Không được.

Quý Lệ có chút thất vọng, hắn không nói gì nữa đưa mặt nạ cho nàng. Tối qua khi hắn thấy diện mạo thật của nàng hắn còn tưởng bản thân đang nằm mơ.

- Về Quý Vương Tông!

- Há?

*****

Vốn dĩ định dậy sớm trốn khỏi Quý Lệ, ai ngờ Quý Lệ còn dậy sớm hơn nàng. Kê ra cũng lạ, sau khi về Quý Vương Tông hắn như thành một người khác, dẫn nàng đi dạo vườn hoa đào, theo sát nàng từng bước. Thi thoảng còn nhìn nàng khẽ cười khiến nàng thấy một màn vô cùng quý dị. Hắn là thay đổi tâm tính rồi ư?

Trưa đến, Quý Lệ tự tay xuống bếp nấu cơm, sắc thuốc cho nàng mang đến tận nơi.

- Tiểu Nhã, thuốc đắng không?

- Có có, đắng quá

- Ngậm chút đường đi
- Để ta tự lấy
- Bánh bao ăn nóng mới ngon, nàng thử xem ta làm có ngon không?

"Hôm nay hán sao thế chứ, kì lạ quá. Tự nhiên thân thiện như vậy khiến ta có cảm giác sợ"

Chúng ta đang ngồi ăn, à không, ta ngồi ăn, Quý Lệ ngồi nhìn. Dã Cầu đi vào bẩm báo:

- Phó tổng chủ, Tiểu Hoàn với Tăng Thư Thư đang đứng bên ngoài nói có đồ muốn đưa cho người vào Tiểu Nhã cô nương.

Tiểu Nhã nghe thế thì vui mừng không thể tả, nàng đứng nhanh dậy nói:

- Tìm ta à, vậy ta đi gặp họ nhé.
- Nàng còn chưa ăn xong mà
- Ta ăn no rồi!

Ăn một bữa cơm với hán mà nàng cảm giác thiếu oxy khó thở, sớm chuẩn khỏi hán sẽ thoải mái hơn nhiều.

Quý Lệ nhìn bóng lưng nàng chạy nhanh đi chợt hán thấy hơi buồn cười. Nàng vẫn nóng vội như vậy, không đòi gì cả, còn hán có lẽ đã thay đổi rồi!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Bách khoa toàn thư

Trước cửa Quý Vương Tông, Chu Tiểu Hoàn đang đi đi lại lại:

- Thư Thư, huynh nói xem Tiểu Nhã tỷ ở đây có ổn thật không?

Tăng Thư Thư tay cầm quạt chầm chầm vào tay đáp:

- Ổn hay không lát nữa Tiểu Phàm với Tiểu Nhã ra không phải là sẽ biết sao

Chu Tiểu Hoàn tỏ vẻ chán trường:

- Huynh nói vậy cũng nói được
- Hồng y nữ hiệp ra rồi kìa.
- Tiểu Hoàn, Thư Thư! Sao hai người lại đến đây

Tiểu Nhã vừa chạy lại vừa thở hổn hển. Tăng Thư Thư nhìn bộ dạng của nàng đùa cợt:

- Sao chạy như gặp ma vậy, không phải thấy ta với Tiểu Hoàn đến vui quá đó chứ

Chu Tiểu Hoàn đáp Tăng Thư Thư một cái:

- Huynh bớt đùa cợt đi.
- Đau, đau đó!

Tiểu Nhã nhìn một màn này thì không nhịn được cười:

- Hai người đó, lúc nào cũng cãi nhau như thế không chán sao

Chu Tiểu Hoàn xua xua tay:

- Không chán, không chán. À đúng rồi, tay nài này của tỷ phải không?

Chu Tiểu Hoàn vừa nói vừa đưa tay nài đeo trên người cho Tiểu Nhã.

"Mẹ ơi, cái tay nài mình cất ở thanh gỗ ngang trên sà nhà mà họ cũng nhìn thấy"

Tiểu Nhã lấy lại tay nài đáp:

- Đúng rồi, tay nài của tỷ.

Chợt nghe hai tên gác cửa cung kính cúi đầu:

- Phó tông chủ!

Quý Lệ một thân hắc y bước đến, Tăng Thư Thư nhìn thấy hấn thì vui mừng đi tới. Hấn định khoác vai bá cổ Quý Lệ như lúc họ còn ở Thanh Vân nhưng bàn tay đến gần vai lại đổi ý, đập khề vai Quý Lệ một cái:

- Tiểu tử, hôm nay khí sắc không tồi.

Tăng Thư Thư muốn nói chuyện với hấn nhiều hơn, nhưng cuối cùng lại không biết nói gì ngoài hỏi thăm đơn giản. Hấn nghĩ Quý Lệ sẽ không nói gì nhưng Quý Lệ lại nói:

- Khí sắc huynh cũng không tồi.

Tiểu Nhã nhìn thấy Quý Lệ liền nghĩ lại cảnh hấn bắt nàng ăn, bắt nàng uống thuốc đắng liền thấy sợ trong lòng:

- Sao ngươi lại ra đây?

- Dã Cầu có nói họ muốn gặp ta và nàng, sao ta lại không đến đây được.

Tiểu Nhã không thềm đề ý hấn nữa, lôi lôi kéo kéo Chu Tiểu Hoàn đứng ra phía xa nói chuyện. Quý Lệ thấy thế khề cười rồi gọi Tăng Thư Thư:

- Thư Thư!

Hấn ra hiệu cho Tăng Thư Thư ghé sát tai lại:

- Thư Thư, cho ta.... cái đó

- Cái đó là cái gì?

- E hèm, thì là.... cái quyển sách mà huynh coi như bảo vật ở Nhan như ngọc lúc trước đó

Tăng Thư Thư "oh" lớn một tiếng rồi nhìn Quý Lệ đang lúng túng một lúc sau lấy từ trong người ra một quyển sách. Quý Lệ cầm quyển sách mở một trang giữa, cái hấn nhìn thấy là hình ảnh tranh vẽ một nam một nữ thân không mảnh vải đang nằm trên giường. Hấn gấp sách lại ném cho Tăng Thư Thư:

- Không phải mấy cái này, cái quyển nói về sở thích của cô nương với lại cách khiến cô nương vui vẻ còn...

- Hiểu hiểu, ta hiểu đệ cần quyển nào rồi

Tăng Thư Thư lên tiếng ngắt lời Quý Lệ rồi lấy trong người ra một quyển sách khác.

- Đây, Bách khoa toàn thư, đảm bảo đủ tất cả các cách theo đuổi cô nương

Quý Lệ nhìn quyển Bách khoa toàn thư trên tay một lúc rồi nói:

- Đa tạ

- Huynh đệ chúng ta cần gì đa tạ. Mà đệ cần quyển này để làm gì?

Chu Tiểu Hoàn thấy Quý Lệ và Tăng Thư Thư nói chuyện thần bí còn trao đổi sách với nhau liền hiếu kì chạy lại:

- Thư Thư, huynh cho Tiểu Phàm ca ca sách gì đó?

Tăng Thư Thư cản Chu Tiểu Hoàn lại:

- Ấy ấy, Tiểu Hoàn, sách này là bí kíp võ công ta tặng Tiểu Phàm muội không được xem

- Hứ, có đồ tốt không cho muội.

Tiểu Nhã đứng im tại chỗ không tiến lại nhắc khẽ:

- Tiểu Hoàn, khụ...

Quý Lệ thấy Tiểu Nhã ho liền bước lại phía nàng hỏi han:

- Nàng sao thế?

Tiểu Nhã lùi lùi lại vài bước cười trừ:

- Không, không sao. Tiểu Hoàn, chẳng phải muội có chuyện gấp cần về Du đô sao?

Chu Tiểu Hoàn ngậy người:

- Muội? Muội có chuyện gấp gì....

NÓI được một nửa, Chu Tiểu Hoàn chợt nhớ ra liền nhanh chóng sửa sai:

- A.... Đúng đúng, muội còn có việc gấp cần về thành Du Đô, Thụ Thụ, chúng ta mau về đi! Tiểu Phàm ca ca, hôm khác muội đến thăm huynh được không?

Quý Lệ khẽ cười đáp:

- Được

Chu Tiểu Hoàn kéo cánh tay Tăng Thụ Thụ đi, Tăng Thụ Thụ vẫn còn muốn nghe câu trả lời xem ai hơn cả Bích Dao khiến Quý Lệ rung động:

- Huynh.... huynh còn chưa hỏi xong mà

- Hỏi gì mà hỏi, về nhanh

Tiểu Nhã thấy thế liền đi theo sau Chu Tiểu Hoàn và Tăng Thụ Thụ. Quý Lệ thấy thế hỏi:

- Tiểu Nhã, nàng đi đâu thế?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Cổ độc

Tiểu Nhã bị Quý Lệ gọi liền đứng lại:

- Ta, về Du đô với Tiểu Hoàn

Quý Lệ không hiểu, vì sao nàng phải rời đi? Đây rõ ràng là nhà của nàng, nơi mà nàng lớn lên, có người thân của nàng còn có hân yêu nàng! Chẳng lẽ nàng mất trí nhớ rồi? Hay là nhớ được một ít?

- Sao Phải về Du đô, ở đây không tốt sao?

"Tốt mới lạ, bên cạnh có tên ác ma chuyên đi hút máu người, những người khác thì hạ độc tính kế ta. Nếu là ngươi thì ngươi thấy có tốt không?"

- Tốt, tốt lắm chứ, nhưng...

- Vậy thì ở lại đây đi!

Hắn lên tiếng cắt ngang lời nàng.

Nàng nên nói gì nữa đây? Hắn là cố ý mà.

- Ngươi đã gia nhập Quý vương tông thì đừng có về Du đô làm gì cho phiền phức.

Người vừa nói là Thanh Long, bên cạnh còn có Tần Vô Viêm. Tăng Thụ Thụ thấy bọn họ ra liền phòng bị.

- Ta... ta gia nhập Quỷ vương tông từ bao giờ?

Thanh Long nhìn thẳng vào mắt nàng nói sắc bén:

- Từ lúc ngươi ăn viên thuốc đó, ngươi đã gia nhập Quỷ vương tông!

"Thuốc? Viên thuốc độc đó ư? Hắn là đang nhắc nhở nàng trên người nàng còn có độc dược của hắn nên phải nghe lời ở đây? Hắn sợ nàng tới Du đô sẽ nói với Tăng Thụ Thụ chuyện của Bích Dao? Tuy vậy nhưng chưa chắc viên thuốc đó đã là thuốc độc, hắn dọa nàng thì sao?"

- Ai mà biết viên thuốc đó là thật hay giả?

- Ngươi muốn kiểm chứng? Được, Vô Viêm.

Tần Vô Viêm nhấc sáo lên thổi, tiếng sáo vừa vang lên bụng nàng đã đau dữ dội:

- Á

Tiểu Nhĩ ôm bụng vờ đau đớn, Quỷ Lệ vội chạy đến đỡ nàng:

- Sao vậy? Thanh Long, ngươi cho nàng ấy ăn thứ gì

Chu Tiểu Hoàn cùng Tăng Thụ Thụ cũng chạy đến:

- Tỷ tỷ, tỷ sao vậy?

Quỷ Lệ giận dữ quát lớn hỏi, Tần Vô Viêm ngưng thổi sáo nói:

- Chẳng qua chỉ là cổ độc nhỏ thôi, ngươi không cần lo lắng.

Tăng Thụ Thụ nhìn nói:

- Tần Vô Viêm!

Tăng Thụ Thụ vừa nói vừa đi đến bên Tần Vô Viêm định cho hắn một đấm thì bị Thanh Long cản lại.

Tiếng sáo ngừng, nàng coi như không còn đau nữa, thế nhưng bọn họ lại hạ cổ độc trên người nàng thật. Cũng may lúc trước Thanh Long có cho Bích Dao thuốc bách độc bất xâm, nếu không giờ đây người bị thiệt là nàng rồi.

Tần Vô Viêm không biết Thanh Long xin hắn cổ độc để làm gì, hóa ra người mà hắn muốn đối phó lại là nàng. Giờ phút này hắn thấy hối hận! Quỷ Lệ nhanh như chớp đã đến bên Tần Vô Viêm túm cổ áo hắn:

- Lập tức thu lại cổ độc cho ta, ngươi có biết nàng ấy là.....

Là Bích Dao, là người mà hắn và Tần Vô Viêm đã bỏ ra không ít tâm tư hồi sinh nàng, giờ đây nàng đã sống lại, ở trước mặt bọn họ mà bọn họ lại ra tay với nàng.

- Ngươi không muốn giữ nàng lại sao?

Muốn, hắn muốn, nhưng không muốn ép buộc nàng:

- Để nàng đi, ta không muốn ép buộc nàng

Dứt lời, Quỷ Lệ buông cổ áo Tần Vô Viêm ra đi vào trong. Chu Tiểu Hoàn cùng Tăng Thụ Thụ đỡ Tiểu Nhĩ rời khỏi. Quỷ Lệ đã mở lời thì Thanh Long với Tần Vô Viêm muốn giữ nàng lại cũng không dám.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quỷ Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ai đã giúp nàng ép cổ độc?

Trên đường ngự kiếm về du đô, nàng hí hửng ngắm cảnh xung quanh, Chu Tiểu Hoàn thấy lạ:

- Tỷ tỷ, tỷ yên tâm. Sau khi về Du đô muội sẽ tìm cách giải cổ độc cho tỷ, như vậy tỷ sẽ không phải nhìn sắc mặt của họ nữa.

Tiểu Nhã nhìn những áng mây nhỏ dưới chân cười nói:

- Không sao, tởi tử ngời thiên ép cổ độc ra là được.

Tăng Thư Thư nhìn nàng lắc đầu:

- Cô lấy tự tin đó thế, lúc trước Du đô xảy ra nạn cổ độc phải dùng đến Phục long đỉnh cùng Thiêu hỏa côn của Tiểu Phàm mới thu hết cổ về được, Làm gì dễ dàng như cô nói

- Thư Thư nói đúng đó tử tử, hay để muội bắt mạch cho tử xem thử cổ độc lan đến đâu rồi.

Chu Tiểu Hoàn vừa nói vừa định nắm tay nàng bắt mạch thì nàng ôm lấy eo Chu Tiểu Hoàn dùng khinh công bay đi:

- Không cần thật mà, Tiểu Hoàn, đi với tử ngắm cảnh đi.

Bị cướp người trên ngự kiếm, Tăng Thư Thư đứng không vững nhắm mắt nói:

- Cô đưa Tiểu Hoàn đi cũng phải nói với ta một tiếng chứ. Bay chậm thôi...

- Tăng Thư Thư, huynh đuổi theo bọn ta đi, ha ha...

- Chờ ta với, Tiểu Nhã

Cả quãng đường về Du đô rất vui vẻ, vừa đi vừa đùa dõn cười đùa

*****

Tối đến, Tiểu Nhã ăn xong liền vào phòng. Nàng căn dặn nha hoàn Kiều Kiều ở ngoài canh cửa không cho ai vào. Xong xuôi đâu vào đấy, nàng mở tay nải đeo lại thương tâm hoa, tạo kết án quanh phòng tránh bị người khác phát hiện. Nàng chấp tay thi pháp, một bông hoa từ Thương tâm hoa bay ra quấn quanh người nàng. Bây giờ cổ độc đang bị nàng tụ tập lại ở đan điền, nàng muốn diệt nó nhưng nó vốn sống dẻo dai. Lúc trưa do có viên thuốc bách độc bắt xâm kia mà ngăn lại nên cổ độc bị tụ lại đan điền không thoát ra được, nhưng do Tàn Vô Viêm thôi sáo điều khiển nên nó cũng mạnh hơn.

Khỏe miệng nàng tràn ra một dòng máu tươi, thực ra máu này là máu độc do cổ độc để lại, ép ra sẽ có lợi. Trong lúc mơ hồ nàng cảm nhận được có một luồng khí khác đang được truyền vào cơ thể giúp ép cổ độc dễ dàng hơn. Là ai? Ai đã vào trong phòng nàng từ lúc nào sao nàng không biết?

Khi cổ độc được ép ra, nàng muốn xem là ai thì đột nhiên bị đánh ngất, mi mắt nặng trĩu, một thân hắc y mờ nhạt không thấy rõ khuôn mặt. Đúng, chính là hắc, hắc là người bắt đầu từ tai nạn năm 8 tuổi đêm nào nàng cũng mơ thấy, nhưng khi tỉnh lại thì không nhớ rõ khuôn mặt. Hắc ôm nàng vào lòng không nói một câu. Trước khi chìm vào giấc ngủ, nàng nói nhỏ:

- Anh... là ai!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Cuộc sống tự do ở Du đô

Sáng hôm sau, nàng giật mình tỉnh dậy vì lạnh. Xung quanh kết giới đã biến mất từ bao giờ, sau gáy truyền đến cơn đau nhẹ. Ày da, có phải nàng ngủ không đúng tư thế nên mới bị đau cổ không nhỉ. Mà người hôm qua là ai? Giúp nàng nhưng lại không để lại danh tính, chơi trò bí ẩn thế này thật hại não.

Nhìn thương tâm hoa và hợp hoan linh, nàng suy nghĩ một lúc rồi biến thương tâm hoa và hợp hoan linh thành hình dạng của hai trâm cài. Dù sao để người khác nhìn thấy cũng không được. Thà biến thành trâm cài, cài lên tóc cho đẹp. Sau này có nguy kịch thì còn có cái mà dùng, nàng thông minh quá mà.

Tiểu Nhã ra mở cửa, thấy Kiều Kiều đang ngủ gục ngoài cửa, nàng gọi:

- Kiều Kiều, trời sáng rồi cô về phòng ngủ đi. Kiều Kiều....

Gọi mãi không thấy Kiều Kiều thức giấc, Tiểu Nhã đoán nàng ta bị điểm huyết ngủ rồi nên giải thử. Ai ngờ là bị điểm huyết ngủ thật:

- Cô nương, xin lỗi cô nương, nô tì ngủ quên mất.

- Không sao. Cô về phòng ngủ đi, trời sáng rồi.

- Vậy Kiều Kiều cáo lui.

Kiều Kiều đi được một lúc, Tiểu Nhã tự đi pha trà uống. Càng nghĩ nàng càng thấy lạ, bị điểm huyết ngủ thì ba canh giờ sau sẽ hết tác dụng, sao Kiều Kiều lại ngủ lâu như thế? Chẳng lẽ người đó gần sáng mới đi? Nghĩ đến cảnh ở chung phòng với nam nhân cả đêm, Tiểu Nhã nhìn lại y phục của mình. Vẫn may, vẫn rất chỉnh tề, chắc là hán không có đụng tới nàng.

Ở trong phòng mãi cũng chán, nàng ra ngoài tìm Tiểu Hoàn đi dạo trong thành. Thi thoảng lại ghé đến chỗ Tăng Thư Thư quây phá hăn. Cảm giác ở Du đô vui đến kì lạ, vừa yên bình vừa không cần nhìn sắc mặt người khác thích làm gì thì làm cái đó. Đến bữa ăn, Chu Tiểu Hoàn xuống bếp làm cơm nhưng sao nàng lại có cảm giác cơm Quý Lệ làm cho nàng ăn ngon hơn nhỉ?

*****

Tối đến, nàng lại mơ thấy Bích Dao:

- Bích Dao, cô kéo ta đến đây làm gì? Đưa ta về đi

Bích Dao mỉm cười nhìn nàng:

- Ta vốn là chấp niệm kiếp trước cô để lại. Nói cách khác, ta là cô, cô là ta. Chúng ta vốn là một thể, nơi đây là chấp niệm, là quá khứ của cô. Nếu muốn về hiện đại thì phải đợi đến lúc thú thần được phục sinh, lúc đó không gian sẽ lưu chuyển. Diệt thú thần lỗi về sẽ hiện ra ngay lập tức. Đến lúc đó cô bắt buộc phải về thế giới hiện tại. Nếu không về, cô sẽ vĩnh viễn bị mắc kẹt trong quá khứ của bản thân, nhớ cho kĩ.

Sáng ra, nàng trầm tư suy nghĩ, đang ngồi thưởng trà cùng Tăng Thư Thư với Chu Tiểu Hoàn mà rót tràn tách trà, Chu Tiểu Hoàn nhắc:

- Tỷ tỷ, trà tràn rồi kia, đừng rót nữa.

- Há? ờ...

Tăng Thư Thư thấy nàng hơi lạ liền hỏi:

- Tiểu Nhã, cô đang nghĩ gì thế?

Tiểu Nhã cười cho qua:

- không có gì

Dứt lời nàng lại chìm vào suy nghĩ

"Theo như kiếp trước của mình, thì mình nên phục sinh thú thần rồi diệt trừ nó để về hiện đại. Nhưng lỡ như thú thần không được phục sinh thì sao? Hoặc phục sinh được nhưng không diệt được nó thì chẳng phải nàng sẽ chôn chôn tại quá khứ này sao? Không được không được. Nếu đã như vậy, mình sẽ giúp bọn họ phục sinh thú thần và diệt nó để quay về hiện đại. Như thế là ổn rồi"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Rời Du đô về bên Quý Lệ

Tiểu Nhã ở Du đô 10 ngày, trong 10 ngày này nàng đã suy nghĩ rất nhiều, tối hôm qua là đêm cuối cùng nàng gặp được ý thức của mình (Bích Dao) trong kiếp trước. Trước khi biến mất Bích Dao đã nói câu cuối cùng:

- Sau đêm nay ta sẽ không xuất hiện nữa. Ngươi là kiếp sau của ta cho nên ngươi bắt buộc phải trở về. Thú thần bị diệt rồi ngươi cũng không thể ở lại, Nhớ kĩ, lưu luyến đến mấy cũng không được gì.

Nàng sẽ... thật sự lưu luyến quá khứ kiếp trước này mà không nỡ rời đi thật ư? Không. Kiếp này nàng là Tiểu Nhã, kiếp trước là kiếp trước, chỉ là quá khứ đã qua mà thôi!

Nàng rời đi buổi chiều hôm đó, chỉ để lại một tờ giấy trên bàn:

"Tiểu Hoàn, Thư Thư, ta đi đây. Du đô rất tốt, tốt hơn Hồ kỳ sơn nhiều. Đợi sau khi ta làm xong việc sẽ về Du đô với mọi người. Tạm biệt!"

Nửa đêm về đến Quý vương tông, nàng về lại sơn động lúc mới đầu đã tỉnh lại. Mọi thứ vẫn là như thế, không hề thay đổi. Chỉ khác không có Quý Lệ ở đây. U Cơ bước vào thấy nàng liền nói:

- Sao ngươi còn về đây, ngươi không sợ chết sao?

Tiểu Nhã khẽ mỉm cười, nàng bỏ lớp mặt nạ da người ra:

- Không sợ, con đã chết một lần rồi

U Cơ kinh ngạc nhìn nàng:

- Bích Dao, con thật sự tỉnh lại rồi?

- Di U, con muốn biết mấy năm nay Quý Lệ sống thế nào!

- Qua đây ngồi, Di nói con nghe

U Cơ kể hết sự tình mười năm khi nàng ngủ. Quả thật Quý Lệ cũng chẳng dễ dàng gì. Mười năm nay hắn đi làm việc Quý Vương, nghe Quý vương sai bảo, nếu hôm nào không có nhiệm vụ hắn lại một mình cô đơn đến sơn động này, nói chuyện với nàng, cuối cùng một mình rơi lệ ngồi cạnh nàng tới sáng. Sống mà như đã chết, còn nàng tuy chưa chết nhưng yên tĩnh ngủ mười năm yên bình trong vòng tay bảo vệ của hắn. Nghe U Cơ kể xong, nàng rơi lệ lúc nào cũng không hay. Thấy có thứ gì đang lăn trên má, nàng đưa tay chạm thử.

- Di U, gọi Quý Lệ đến đây được không?

- Được. Để Di U tìm hắn.

- Di U, đừng nói với ai con đã tỉnh.

- Được

Không lâu sau, Quý Lệ bước vào nhìn nàng chăm chăm. Nàng cảm thấy lạnh lạnh sau lưng liền quay lại. Quý Lệ khuôn mặt không rõ là cảm xúc gì, chỉ thấy hắn nhìn nàng như thế.

- Bích Dao!

- Ừm, muội đây

Hắn bước đến ôm nàng vào lòng. Đây là cảm giác gì? Yêu ư? Tim của cả hai đập nhanh, chung một nhịp. Hắn là người kiếp trước nàng mang chấp niệm trong lòng. Chợt Quý Lệ lên tiếng:

- Tiểu Nhã!

Nghe hắn gọi Bích Dao nàng không thấy lạ, nhưng khi nghe hắn gọi tên Tiểu Nhã nàng tự thấy nhột trong lòng, nàng đẩy hắn ra vờ quở trách:

- Tiểu Nhã là ai?

Quý Lệ khẽ mỉm cười:

- Là nàng. Hôm đó ở trong động, ta thấy con rắn bò qua phía nàng nên đuổi nó giúp nàng. Lúc đó ta vô tình nhìn thấy dung mạo nàng.

Hóa ra từ hôm rơi xuống hồ hắn đã biết nàng là Bích Dao. Thảo nào hôm sau hắn lại thay đổi như thế, nấu cơm rồi nhìn nàng ăn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Rời xa thị phi, về thảo miếu thôn

- Vậy người hôm đó giúp ta ép cổ độc, có phải là huynh không?

- Là ta.

Tiểu Nhã xác định được câu trả lời thì bỗng xúc động. Người mà bao lâu nay nàng hay mơ thấy lại chính là Quý Lệ. Thời gian thú thà hồi sinh cũng không còn bao lâu nữa, nàng nên trân trọng từng giây từng phút ở đây kéo sau này lại hối tiếc.

- Tiểu Phàm, chúng ta rời khỏi đây đi. Sống những ngày tháng chỉ có hai người chúng ta thôi có được không?

Quý Lệ không ngờ nàng lại nói như thế, lúc trước hấn cho rằng nàng lấy thân phận Tiểu Nhã là vì không muốn bên cạnh hấn nữa nhưng giờ lại khác. Điều nàng muốn cũng chính là điều hấn muốn, vì sao lại không đồng ý cho được chứ!

Nàng cùng Quý Lệ chẳng đi đâu xa, hai người cùng nhau về thảo miếu thôn. Một tháng nữa vừa tròn ngày thú thần hồi sinh. Nàng đã tính toán được và âm thầm chỉ bảo U Cơ để giúp bọn họ hồi sinh thú thần thuận lợi.

Nàng cùng Quý Lệ ở ẩn, không ai biết nàng và hấn ở đâu trừ U Cơ. U Cơ từng hỏi nàng:

- Con đã hồi sinh, ở bên cạnh người mình yêu vì sao còn muốn giúp cha con hồi sinh thú thần?

Nàng chỉ khẽ cười đáp:

- Bởi lịch sử không thể thay đổi.

Còn một lý do khác. Nếu thú thần không hồi sinh, nàng sẽ không thể trở về.

Tối đó, Quý Lệ nói:

- Bích Dao, chúng ta thành thân đi.

Nàng hơi ngạc nhiên, nhưng rồi tựa vai hấn khẽ cười:

- Được. Chúng ta thành thân luôn đi.

Nàng nói xong lật người đè hấn xuống giường, nằm lên người hấn.

Quý Lệ ho khan rồi đỏ mặt ngượng ngùng. Sao nữ nhân như nàng lại chủ động hơn hấn nữa thế.

- khụ.... Bích Dao!

Nhìn vẻ mặt hấn thật đáng yêu. Hấn không còn là Quý Lệ lạnh lùng ít nói như trước nữa. Giờ hấn lại là Trương Tiểu Phàm biết mắc cỡ, biết cười, biết nói nhiều. Giống như hai người khác nhau hoàn toàn.

- Được rồi, ta không chọc huynh nữa. Định thành thân vào khi nào?

Nàng nằm trên người hấn, áp tai vào ngực hấn, nghe tiếng nhịp tim hấn đang đập nhanh:

- Đợi ba ngày sau trăng tròn được không?

Tiểu Nhã mở to đôi mắt đen láy hơi sững lại

"Trăng tròn tháng này.... Chính là ngày thú thần được hồi sinh"

- Được.

- Vậy sáng mai ta ra ngoài mua đồ.

- Theo ý huynh hết.

Nàng nói mà ôm hấn lặng lẽ rơi lệ. Xem ra, nàng và hấn vẫn là có duyên nhưng không phận.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Hôn lễ

Sáng sớm, Trương Tiểu Phàm (Quý Lệ) đã ra ngoài chuẩn bị đồ cho hôn lễ, Tiểu Nhã đang ngồi nghịch mèo thì bỗng thấy có người gọi mình:

- Bích Dao?

Nàng khẽ ngẩng đầu nhìn, hóa ra người đến là bạch y nữ tử Lục Tuyết Kỳ. U Cơ làm tốt lắm. Nàng ôm mèo đứng lên.

- Cô đến đây làm gì?

Lục Tuyết Kỳ nhìn Tiểu Nhã một lượt trong lòng có cảm giác mát mát khó tả.

- Quý Lệ có ở đây không?

- Có.

Lục Tuyết Kỳ không nói thêm liền đi vào trong nhà, Tiểu Nhã thần nhiên đáp:

- Chàng ra ngoài chuẩn bị cho hôn lễ rồi.

Lục Tuyết Kỳ đứng sững lại, nàng ta kinh ngạc quay lại nhìn Tiểu Nhã:

- Hai người....

Tiểu Nhã lên tiếng ngắt lời:

- Chuẩn bị cho hôn lễ của cô và hấn.

- Cô nói gì?

Lục Tuyết Kỳ còn đang hết ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác thì bị U Cơ từ phía đầu đánh ngắt đi. U Cơ nhìn Lục Tuyết Kỳ trầm tư suy nghĩ:

- Con làm thế này Quý Lệ biết phải làm sao?

Tiểu Nhã vuốt ve mèo nhỏ vài cái nữa rồi cuối cùng cũng luyến tiếc thả mèo con xuống:

- Con không nên có mặt ở đây, cho nên để con tác hợp cho bọn họ.

Dứt lời nàng thấy mắt mình cay cay, có ai lại để người yêu mình lấy người khác không chứ! Chắc trên đời chỉ có mình nàng ngốc nghếch thế này thôi.

U Cơ lấy Huyền hỏa giám ra đưa cho nàng:

- Con cầm đi. Chú ý an toàn!

Nàng cầm Huyền hỏa giám rồi đeo mặt nạ da người lên bước đi không quay đầu lại. U Cơ biết, Bích dao trước giờ luôn như vậy. Một khi nàng đã quyết tâm làm việc gì thì không ai thay đổi được nàng. Cả Quý Lệ cũng vậy.

Gần trưa, Trương Tiểu Phàm về trên tay cầm vài đồ hỷ. Hấn muốn vào trong gặp Bích Dao ngay lập tức, hỏi nàng bộ hỷ phục hấn mặc có đẹp không, nhưng bị U Cơ cản lại.

- Quý Lệ, ngày đại hôn không được vào gặp tân nương, như vậy sẽ không may mắn.

Thế là hấn chỉ đứng ở cửa, mong chiều tà nhanh đến để được gặp nàng rồi làm lễ bái đường thành thân.

Tiểu Nhã vẫn đeo mặt nạ da người lúc trước đi theo sau nhóm người Tăng Thụ Thụ. Con mồi của nàng bây giờ là Tiêu Dật Tài. Chỉ cần loại bỏ tà tính của Tiêu Dật Tài thú thân sẽ không có thân thể phục sinh.

Chiều tà đến, U Cơ nét mặt lo lắng đỡ tân nương đầu trùm khăn voan đỏ bước ra. Nhìn bên ngoài được tạo hai kết giới do nàng và Tiểu Nhã tạo ra để bảo vệ bọn họ, kết giới màu xanh do Tiểu Nhã tạo ra đang suy yếu dần, trời đất bên ngoài kia e là chẳng yên bình như trong này. U Cơ ra đóng cửa không kim được rơi lệ. Quý Lệ thấy thế liền cười nói:

- Di U, con sẽ chăm sóc tốt cho Bích Dao mà!

U Cơ gượng cười đáp: - Phải phải, hôm nay là ngày đại hôn của hai đứa, ta vui quá nên mới như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Đại chiến thú thân!

Đám người Quý vương đang quỳ rạp trên mặt đất hô to:

- Thú thần phục sinh rồi....ha ha...

Người Thanh vân môn đều ngã lăn ra đất, ai nấy đều học ngum máu tươi tro mắt bắt lực nhìn Tiêu Dật Tài đang phát điên. Đạo Huyền tay cầm tru tiên kiếm đứng không vững hết to:

- Tiêu Dật Tài, ngươi là phản đồ!

Tiểu Nhã đứng trên cao xem một màn kịch đặc sắc này giờ. Nàng nhân lúc không ai để ý cướp tru tiên kiếm từ tay Đạo Huyền. Có một câu nói đúng. Nếu chính không áp được tà, thì tà sẽ chọi với tà. Nhìn viên Luyện huyết châu mà nàng dùng máu của bản thân tế khiến nó tách khỏi Thiệu hóa côn. Nàng bắt đầu nghĩ

"Chắc giờ này hán đã đang báí đường rồi nhì. Tạm biệt"

Tăng Thư Thư nhìn nàng lo lắng:

- Tiểu Nhã, cô làm gì vậy, đừng qua đó, nguy hiểm!

Tiểu Nhã nuốt viên Luyện huyết châu đỏ ngầu đầy sát khí, nàng rút cây trâm trên đầu ra. Trâm cài lập tức biến thành thương tâm hoa nhận chủ về tay nàng. Hợp hoan linh nàng buộc vào chuỗi tru tiên kiếm! Mọi người đều há hốc miệng ngờ ngàng. Thương tâm hoa với Hợp hoan linh không phải của Bích Dao sao? Chẳng lẽ tin Bích Dao sống lại là thật? Quý vương nhìn hành động kì quặc không quý nữa, ông đứng dậy nhìn nàng, bỗng khóe mắt cay cay:

- Bích Dao! Là con thật sao?

Nàng không tháo mặt nạ xuống, cũng không nói lời nào cứ đứng đó chờ cho bốn pháp khí chính lẫn tà dung hợp sức mạnh lại. Tiêu Dật Tài bây giờ đã là thân xác của thú thần. Thú Thần cất giọng ồm ồm cực khó nghe:

- Ngươi chưa chết.

Nhìn tầng ánh sáng đỏ đang bao quanh nàng đang mạnh lên hán khẽ run sợ:

- Ngươi tưởng có thể giết được ta sao? Nếu ngươi làm thế ngươi cũng sẽ hồn bay phách tán. Ta và ngươi đều từng chết một lần rồi, vì sao chúng ta không hợp tác?

Nàng chẳng nghe lọt tai chữ nào, tay nhắc Tru tiên kiếm lên nắm chặt lưỡi kiếm. Máu từ cánh tay truyền vào Tru tiên kiếm. Đạo Huyền nhìn thế tức giận:

- Ngươi, ngươi không được hủy hoại Tru tiên kiếm, không được để nó mang sát khí nữa!

Trời đất bỗng tối đen, bóng lưng nàng cô đơn mang hồng quang đỏ rực tay cầm chắc Tru tiên kiếm lao thẳng về phía Tiêu Dật Tài...

Chẳng ai nhìn rõ nàng tung chiêu thế nào, chỉ thấy một lúc sau thú thần gằm thét chói tai rồi trời quang mây tạnh. Tiêu Dật Tài ngã lăn ra đất bất tỉnh. Nàng một thân hồng y đỏ rực đang từ từ rơi nhẹ xuống. Tru tiên kiếm giờ như thanh sắt vụn không còn linh khí trượt khỏi tay nàng rơi thẳng xuống đất. Nàng ngã xuống đất học một ngum máu tươi. Tăng Thư Thư gượng dậy đi tới bên nàng.

- Tiểu Nhã....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Hỷ sự hay tang sự?

Ánh mắt nàng mờ dần, nhìn không rõ mọi thứ. Nàng thấy từ trên trời có một luồng sáng trắng đỏ xuống. Có lẽ, đây chính là cánh cửa về hiện đại. Nàng nói không có chút sức lực nào:

- Thư Thư! đỡ ta đến kia

Vừa nói nàng vừa nhìn về phía đó, Tăng Thư Thư nhìn theo hướng nàng. Hán bỗng nàng lên, ôm tới trước luồng sáng kia rồi thả nàng xuống. Nhìn lại mọi thứ xung quanh một cách mờ ảo, quả thật nàng luyến tiếc nơi đây rồi. Đạo Huyền như điên như dại chạy đến ôm Tru tiên kiếm:

- Tru tiên kiếm là của ta, ha ha, của ta. Không ai được cướp nó.

Lưu luyến đến mấy cũng phải về rồi. Nàng đẩy Tăng Thư Thư ra bước vào luồng sáng kia, lập tức thân thể nhẹ bẫng bay lên. Tăng Thư Thư nắm tay nàng kéo lại. Mắt hán cay cay, nàng sẽ biến mất ư? Hán còn chưa kịp nói với nàng, hán thlick nàng. Từ khi nàng bỏ đi không lí do, hán vẫn mong chờ ngày được gặp lại nàng, nói cho nàng biết lòng hán. Ai ngờ nàng lại là Bích Dao.

Nàng nhìn Tăng Thụ Thụ khẽ cười rồi lấy tay tách tay hắn ra. Cơ thể nhẹ bẫng tiếp tục bay lên trên. Đôi mắt càng lúc càng mờ, tai cũng nghe không rõ nữa. Xa xa một thân hỷ phục đang chạy như bay đến phía nàng:

- Bích Dao!

Là hắn, Tiểu Phàm... Trương Tiểu Phàm...

Trương Tiểu Phàm dùng hết sức lực bay đến nhưng chỉ tóm được dây cột tóc màu đỏ của nàng. Mái tóc dài xõa ra, tung bay theo gió. Nàng đẹp tựa thiên tiên nhưng lại mỏng manh dễ vỡ.

- Trương Tiểu Phàm, cuối cùng ta cũng được gặp chàng lần cuối. Chàng mặc hỷ phục đẹp hơn lúc mặc hắc y, đáng tiếc, ta chưa được mặc giả y. Ta đi rồi chàng nhớ chăm sóc tốt cho bản thân mình!

Giọng nàng nói rất nhỏ, trong trẻo nhưng lại vang vọng, ai cũng nghe rõ. Cái cảm giác bị lừa dối, bị mất đi hắn chịu đủ rồi. Nhưng cuối cùng vẫn đến muộn một bước!

Một canh giờ trước, tại thảo Miếu Thôn...

Trương Tiểu Phàm nắm dải lụa hi màu đỏ cùng tân nương tử. U Cơ nói to mà nhe răng:

- Nhất bách thiên địa!

Hắn vẫn vui vẻ bái lạy, còn tân nương thì bị U Cơ điều khiển bái lạy. Đột nhiên trời tối đen, U Cơ theo phản xạ nhìn ra lớp kết giới bên ngoài, kết giới màu xanh do Tiểu Nhã tạo ra đột nhiên trở nên mạnh mẽ, vững chắc hơn 10 lần kết giới màu tím của U Cơ. Trương Tiểu Phàm cũng nhìn theo phía U Cơ:

- Kết giới? Hai người đặt kết giới làm gì?

Hắn hỏi U Cơ với Tân nương tử nhà hắn. Lúc này, Lục Tuyết Kỳ đã tỉnh, nàng gỡ khăn voan đỏ xuống ngoác nhìn mọi thứ xung quanh. Trương Tiểu Phàm nhìn thấy tân nương tử là Lục Tuyết Kỳ liền dâng lên cảm giác bất an trong lòng.

- Tỳ...?

Lòng hắn rối loạn:

- Bích Dao đâu? Bích Dao!

Hắn vừa nói vừa chạy vào trong phòng. Phòng trống không có người. Hắn hoảng loạn chạy ra. U Cơ không kìm được nước mắt:

- Có lẽ bây giờ cậu đi còn có thể gặp con bé lần cuối!

Dứt lời, U Cơ phất nhẹ tay thu kết giới màu tím lại, bên ngoài kết giới màu xanh cũng không còn mạnh mẽ nữa, nó bắt đầu suy yếu dần rồi biến mất.

Trở lại hiện tại..

Trương Tiểu Phàm lao thẳng vào luồng sáng màu trắng, nhưng đến cuối cùng nàng vừa rời khỏi luồng sáng đó liền biến mất, bỏ lại hắn một mình đang rơi từ từ xuống đất với dải lụa cột tóc đỏ uôn ươn, thoang thoang mùi máu tanh của nàng. Lúc trước, hắn từng hỏi nàng:

- Vì sao gần đây nàng hay mặc y phục màu đỏ?

Nàng cười nói:

- Vì nó giống màu máu, nên khi chảy máu sẽ không ai nhìn thấy, tưởng mình bị ướt áo, sẽ không lo lắng!

Tăng Thụ Thụ nhặt lại tấm mặt nạ da người dưới đất, hắn không đến nỗi thống khổ như Trương Tiểu Phàm nhưng trái tim hắn cũng rất đau.

- Ta còn chưa kịp nói một chuyện với muội, ta cũng thích muội!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Trở về hiện đại

Tại bệnh viện XXL, một cô gái đang cầm gậy được một cậu bé chừng 9-10 tuổi đang dắt đi dạo ở bệnh viện rồi ngồi nghỉ ở ghế đá. Tiểu Phi hỏi:

- Chị ơi, sao chị lại lấy dài lụa che mắt lại thế?

Tiểu Nhã nghe được khẽ dờ người. Im lặng một lúc sau mới trả lời:

- Vì...mắt chị tạm thời chưa nhìn thấy, không tiếp xúc được với ánh sáng mạnh

Nhớ lại hoàn cảnh hai tháng trước, lúc nàng diệt thú thân đã bị lời nguyên:

- Tại sao... Ta nguyên rửa người vạn kiếp bất phục, sống trong bóng tối, im lặng cô đơn, sống không bằng chết!

Khi trở về hiện đại, nàng mờ mờ nhìn thấy ba, mẹ đang gào khóc cầu xin bác sĩ:

- Bác sĩ, xin hãy cứu con gái tôi, nó mới 17 tuổi thôi, làm ơn...

Và rồi nàng ngất đi, khi tỉnh lại mắt không nhìn thấy, không nói được, cũng không nghe thấy gì. Lúc đó nàng rất sợ.

"Tiểu Phàm, huynh ở đâu. Muội rất sợ"

Cũng may, hai tháng trôi qua, nàng đã nghe được, nói được, thật là kì tích. Chỉ là... tới giờ vẫn chưa nhìn thấy. Tiểu Phi là đứa bé bệnh tim ở bệnh viện này, một lần cậu bé sợ khám nên đã lén chạy qua phòng nàng trốn, từ đó nàng và quen Tiểu phi. Đột nhiên Tiểu Phi reo lên vui mừng:

- A, anh đó lại đến thăm chị kia!

Nghe nói người đó là người nhìn thấy nàng bị tai nạn kịp thời đưa nàng đến bệnh viện, tuy chưa gặp bao giờ nhưng nàng lại cảm thấy hần rất quen thuộc.

- Ở đây có anh rồi, em đi chơi đi

Triết Minh (Tăng Thư Thư) ngồi xuống bên cạnh nàng, hần nhìn nàng chăm chăm không nói lời nào.

Tiểu Nhã thấy hần không nói gì bèn nói:

- Cảm ơn anh hôm đó đã đưa tôi đến bệnh viện, cũng cảm ơn anh đã đến đều đều thăm tôi.

Lời nói của nàng đã đưa hần về hiện tại, mắt hần hơi đỏ, giọng nói cũng trở nên khàn khàn:

- Muốn cảm ơn thì lấy thân báo đáp đi.

Tiểu Nhã khẽ cười, hơi cúi mặt xuống đáp:

- Tôi chỉ là người mù, làm sao xứng để lấy thân báo đáp anh được!

- Không, mắt của cô sẽ khỏe lại thôi.

Tiểu Nhã hỏi:

- Chúng ta từng gặp nhau rồi phải không?

Nàng hỏi câu này khiến hần nhớ lại lần đầu khi gặp nàng. Lúc đó hần bị ba mắng vì suốt ngày ham chơi, không lo chuyện công ty. Trời mưa tầm tã, hần một mình đi dưới mưa, vì tức giận chuyện người anh trai cùng cha khác mẹ tham nhũng, hần đưa chứng cứ nhưng ba hần không tin rồi quở trách hần. Hần tức quá nắm mạnh tay vào tường, máu chảy ra hòa lẫn nước mưa rơi xuống đường. Tiểu Nhã lúc đó vừa tan học, đang đi bình thường thì trời đổ mưa nên nàng chạy vội về nhà thì va phải tay bị thương của hần. Lúc đó hần mới cảm nhận được đau liên quát:

- Đi đứng kiểu gì thế

Nàng cúi đầu liên tục xin lỗi:

- Xin lỗi, xin lỗi, tôi không cố ý!

Nàng nhìn tay hần thì ngạc nhiên:

- Tay anh, anh... anh...

Hần nhìn tay mình, chợt nhớ lại chuyện khi nãy do tức giận, giờ con giận nguôi đi nên mới thấy đau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Tiếng hợp hoan linh!

Nàng dầm mưa nên hắt xì một cái. Nhìn cô bé nhỏ hơn mình 2-3 tuổi cả người ướt đẫm mà hắt thấy hơi xót. Tâm trạng hắt thả lỏng hơn:

- Không sao.

Hắt nhìn phía sau cặp nàng có mang theo ô mà lại để bản thân ướt sũng thế này là vì sao? Hắt rút ô mở ra che mưa cho nàng:

- Mang theo ô mà không che để bản thân ướt thế này? Cô muốn lấy lòng tôi à?

Nàng ngạc nhiên một lúc.

Sao lại có ô ở cặp nàng thế này? Cái ô này cũng đâu phải của nàng? À nàng nhớ rồi, ô này của Tiểu Linh. Tiểu Linh là bạn thân học chung lớp với nàng, chắc lúc trưa muốn về chung với người mình thích mà tiện tay nhét ô vào cặp nàng đây mà. Thảo nào lúc đi chung ô về với Lãnh Ngạo lạy nháy nháy phía sau nàng, hóa ra bạn tốt không phải bỏ mặc nàng mà ý bảo ô ở trong cặp. Nàng ngốc quá mà.

- Ai muốn lấy lòng anh chứ, tôi đâu có biết anh là ai đâu. Hơn nữa cái ô này không phải của tôi, chẳng qua là tôi không để ý thôi.

Nàng nói nhỏ dần như tự thấy mình quá ngốc.

Trở lại hiện tại, hắt đáp:

- Phải, chúng ta từng gặp nhau rồi.

từng gặp rồi? Nếu nàng nhìn thấy diện mạo hắt chắc sẽ nhớ mình từng gặp hắt khi nào, nhưng giờ nàng không thấy gì cả.

- Chúng ta từng gặp nhau khi nào, ở đâu thế?

Hắt cười nói:

- Bác sĩ nói 1 tuần nữa mắt cô sẽ khỏi, đến lúc đó có thể tự nhìn xem tôi là ai!

Tiểu Nhã nghe xong tâm tình tốt lên hẳn, nàng có thể nhìn thấy mặt trời lần nữa rồi ư?

- Thật không?

- Thật!

Nàng quá vui mừng, chợt có điện thoại, hắt tạm biệt nàng rồi gọi Tiểu Phi qua chơi với nàng.

Một lần nọ, Tiểu Linh đến thăm nàng, dắt nàng đi chơi. Vì nàng không nhìn thấy nên nghe được rất nhiều điều chẳng hay ho từ miệng người ở khu trung tâm mua sắm. Tiểu Linh dẫn nàng đứng im chờ cô đi thử váy xem có hợp không, nàng đứng đó một mình, tay bám vào bàn. Nhân viên nữ thấy nàng đứng một mình lại bị mù liền xuy đuổi:

- Bị mù còn vào đây mua sắm cái gì, bảo vệ làm ăn kiểu gì thế không biết

Sau đó nàng bị bảo vệ đuổi ra ngoài, đứng trước trung tâm bị người ra vào xô đẩy, nàng vấp ngã. Tay mò mò xung quanh xem gậy chống đâu thì bắt chợt một bàn tay nắm lấy tay nàng, đặt đầu cây gậy vào bàn tay nàng rồi đỡ nàng dậy:

- Cô không sao chứ?

Tiểu Nhã nghe gần đó có tiếng leng keng quen tai, đây, đây không phải là tiếng hợp hoan linh kêu sao? Hợp hoan linh là bảo vật của nàng, âm thanh nó lanh lảnh, sắc bén khác hẳn tiếng chuông gió khác. Bàn tay này, nàng chẳng còn xa lạ gì nữa, tuy không biết người đến là ai nhưng dựa vào cảm giác và âm thanh, nàng cũng mơ hồ đoán được hẳn chính là Trương Tiểu Phàm!

Hắt định buông tay nàng ra nhưng nàng lại nắm chặt tay hắt:

- Trương Tiểu Phàm! Có phải là chàng không?

Nàng muốn mở thật to đôi mắt nhìn cho rõ người trước mặt, nhưng ngoài màu tối đen ra nàng không nhìn thấy gì khác.

Lý Phong định gỡ tay nàng ra nhưng khi nghe nàng gọi Trương Tiểu Phàm, lòng hắt như chết lặng. Vì sao khi nghe nàng gọi hắt lại thấy tim mình nhói lên

như dao cứa thế này? Tiếng Hạp hoan linh trên tay hấn khê kêu "leng keng" như muốn nhận lại chủ cũ, nó khiến hấn hơi nhức đầu, hình ảnh bàn tay hấn dính đầy máu tươi, trên tay là một dây cột tóc màu đỏ ướt đầm thoang thoang mùi máu tanh. Hấn đang thất thần thì Dương Vy đứng từ phía xa gọi:

- Lý Phong, anh sao thế?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Vị hôn thê!

Tiếng gọi của Dương Vy khiến hấn định thần lại hơn. Hấn vội vã gạt tay nàng ra. Lúc này do hấn nhìn thấy nàng bị ngã, thương hại nàng mắt không nhìn thấy nên mới qua đỡ nàng, ai ngờ lại xảy ra biết bao nhiêu chuyện. Lý Phong nhìn Dương Vy đáp:

- Không sao!

Đúng lúc Triết Minh đi hạp về ngang qua nhìn thấy Tiểu Nhã đứng đó bơ vơ, mặt không rõ là cảm xúc gì. Hấn kêu tài xế dừng xe rồi đến bên cạnh nàng!

- Tiểu Nhã, sao cô lại ra đây một mình?

Tiểu Nhã vẫn còn đang vương trong suy nghĩ, vốn chẳng nghe rõ. Triết Minh đi tới chạm nhẹ vào vai nàng khiến nàng khẽ giật mình lùi lại một bước.

- Tiểu Nhã?

Nàng bối rối đáp:

- Ờ... tôi đi cùng Tiểu Linh, nhưng bị lạc mất cô ấy nên tôi đứng đây chờ!

Triết Minh liếc nhìn tên trung tâm mua sắm YY, đây vốn là trung tâm công ty hấn mở, nhân viên kiểu gì mà lại để nàng đứng đây? Chẳng lẽ nàng không hỏi nhân viên xem bạn nàng đâu sao?

Tuy có chút nghi ngờ nhưng cũng không có khả năng nàng hỏi mà nhân viên khinh thường nàng mắt không nhìn thấy kéo nàng ra ngoài, nghĩ thế hấn bực tức:

- Bị lạc ở trong mà cô không hỏi nhân viên sao? Hay là nhân viên khinh thường cô đuổi cô ra ngoài?

Hấn nói chạm đúng nỗi đau của nàng, nàng im lặng không đáp, trong lòng hấn lại xót xa, xem ra là thật rồi!

Lý Phong với Dương Vy hơi bất ngờ, lúc này họ cũng ở trong mua đồ, cũng nhìn thấy nàng bị nhân viên mắng chửi, rõ là nàng quen với Triết Minh mà nhân viên lại to gan mắng nàng như thế, vì sao nàng không nói sự thật?

- Cô ấy là bị nhân viên của anh báo bảo vệ đuổi ra ngoài đấy!

Lý Phong cũng thấy bất bình thay nàng nên cũng lên tiếng. Triết Minh lúc này mới nhìn thấy Lý Phong cũng đang đứng bên cạnh, tay hấn còn cầm chuông gió có vẽ là đồ cổ (Hạp hoan linh).

- Ngọn gió nào đưa Lý Phong thiếu gia đến nơi nhỏ bé này thế, còn đi cùng vị hôn thê nữa cơ à!

Tiểu Nhã đứng lắng nghe ba chữ "vị hôn thê" liến lợng người đi. Vị hôn thê, thế nhưng kiếp này hấn đã có vị hôn thê rồi? Vậy còn nàng thì sao? Nàng là gì? Vì sao còn đưa nàng về quá khứ để nàng trải đủ ly hạp, ngọt ngào rồi đưa về thực tại lại tạt nàng một gáo nước lạnh? Ông trời chính là muốn trêu đùa nàng đây mà!

Dương Vy (Lục Tuyệt Kỳ) vốn là bạn thân của Triết Minh, thấy hấn trêu đùa mình hai má phấp hồng:

- Triết Minh, còn chưa đính hôn mà!

- Chưa đính hôn rồi sớm muộn cũng kết hôn không phải sao ha ha...

Nghe tiếng hấn cười vui, trái tim nàng đau quặn thắt, nước mắt nàng cứ thế tuôn rơi. Lý Phong này giờ vẫn luôn nhìn nàng chăm chú, hấn có cảm giác thân thiết với nàng khó tả, đặc biệt, hấn rất muốn ôm nàng nhưng lại không biết nguyên nhân. Nhìn nàng rơi lệ hấn cũng rơi bởi ruột gan:

- Sao cô lại khóc?

Nghe thấy tiếng hấn hỏi nàng, nàng như được an ủi hơn. Ít ra, có lẽ hấn vẫn còn chút cảm giác với nàng chăng? Dù không còn nàng cũng tự lừa mình là

còn, vì kiếp trước nàng lừa hấn, nàng lại nợ hấn!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Dáng vẻ ông chủ của Triết Minh!

Nàng khẽ chạm tay lên má, lau đi giọt nước mắt còn đang lăn dài.

- Không sao, nhớ lại chuyện xưa nên đau lòng thôi!

Dài lụa che mắt cũng đã ướt đầm, Triết Minh đỡ nàng như đứa con nít:

- Chuyện không vui thì quên đi, cô xem ướt hết rồi, nhờ bị nhiễm trùng thì sao! Để tôi đưa cô đến bệnh viện thay cái mới!

Tiểu Nhã vội xua tay:

- Không cần đâu, lát về nhà tôi thay là được, chúng ta vào trong tìm Tiểu Linh trước đi.

- Được, theo ý cô!

Triết Minh đưa Tiểu Nhã vào trong rồi tạm biệt Dương Vy với Lý Phong:

- Tôi đi trước nhé, rảnh hai người lại ghé qua ủng hộ trung tâm nhà tôi.

Dương Vy cười rồi vẫy tay chào tạm biệt, Lý Phong vẫn đứng đó ngẩn ngơ nhìn bóng lưng nàng cùng Triết Minh đi vào trong. Trong đầu hấn lại xuất hiện một hình ảnh hồng y nữ tử một thân đỏ rực bước đi. Dương Vy thấy Lý Phong đứng đó liền nói:

- Chúng ta về thôi!

*****

Triết Minh nắm tay nàng đi vào trong trước sự ngỡ ngàng và sợ hãi của nhân viên lẫn bảo vệ. Vừa vào đến bàn thanh toán của nhân viên, hấn tức giận đập mạnh tay xuống bàn:

- Vừa rồi ai đuổi cô ấy ra ngoài?

Một cô nhân viên khá xinh đẹp đang run rẩy kịch liệt bước ra, mặt cúi gằm xuống:

- Là....là..tôi

Hai bảo vệ ở cửa cũng ra nhận tội. Lúc thấy Triết Minh đập bàn rầm rầm nàng cũng bị dọa cho giật mình. Hai tháng ở bệnh viện, nàng biết hấn là người có địa vị nên đi chứng của nàng mới mau khỏi, nàng luôn thấy hấn điềm tĩnh nói chuyện với nàng, chưa từng nghe thấy hấn to tiếng với ai nên mới không quen.

- Cô biết cô ấy là ai không?

Cô nhân viên biết mình đã chọc phải ngài không nên chọc liền quỳ xuống cầu xin:

- Tôi biết sai rồi giám đốc, anh tha cho tôi lần này đi, tôi sẽ không tái phạm nữa.

Giám đốc? Thế nhưng hấn lại là giám đốc ở đây ư? Hấn giàu đến vậy à? Tiểu Nhã nghe tiếng mọi người xì xào bàn tán xung quanh liền dật dật tay hấn:

- Triết Minh, thôi bỏ đi, cô ấy không có ý đâu. Đều tại tôi không nên đi lung tung!

Triết Minh lừa giận bưng bưng:

- Cô đừng quản, hôm nay bọn họ không biết cô quen tôi nên đối xử với cô như vậy, vậy sau này có người khác đến họ cũng đuổi khách như thế sao mà được.

Tiểu Nhã đang định nói thì đã nghe thấy Tiểu Linh chạy vội tới:

- Tổ tông của tôi ơi, cô chạy đi đâu thế làm tôi đi tìm nãy giờ!

Tiểu Linh rõ đã dặn nằng đứng im mà thay đồ có hai phút mà ra người đã không thấy đâu hại cô chạy mấy tầng tìm. Phải biết là nơi đây 10 tầng đó! Tự nhiên thấy chỗ này ồn ào náo nhiệt nên qua xem xem. Tiểu Linh nhìn thấy Tiểu Nhã đang nắm tay Triết Minh liên nghi ngờ:

- Cậu có bạn trai rồi à? Đẹp trai quá, sao không nói cho mình biết!

Hóa ra là bỏ bạn theo trai, thật không có khí phách gì. Triết Minh nhìn Tiểu Linh mới đầu có hơi giận cô để lạc mất Tiểu Nhã, nhưng rồi nghe xong câu bạn trai và lời khen đẹp trai lửa giận bỗng vơi đi phần nào, hấn vuốt lại tóc tự kiêu:

- Tất nhiên rồi, tôi biết tôi đẹp trai rồi, cô không cần khen!

Tiếng gạ kêu đầy trời, đang giận như muốn đốt hết mọi thứ xung quanh mà giờ lại tự kiêu đến mức người ta không hiểu được. Xem ra vị giám đốc này rất ưa nịnh nọt nên cô gái mù kia mới được lòng cậu ta như thế! Lí do quá hợp lí với mọi người.

Tiểu Nhã áp ứng đáp:

- Tiểu Linh, cậu nói linh tinh gì thế, hấn chỉ là bạn bình thường thôi!

- Bạn bình thường mà tay nắm tay rồi ở đây la hét om sòm đòi lại công đạo thay cậu à?

Ai tin ai tin, ai có thể tin được?

Hấn thu lại bộ dạng kiêu căng làm việc chính:

- Vì tôi là giám đốc ở đây, lí nào một nhân viên nhỏ bé lại lên mặt với khách như thế!

Tiểu Linh há hốc miệng, 10 tầng ở đây đều một tay hấn quản ư? Hấn cũng thật là.... nhân vật lớn.

Kết quả cuối cùng hai bảo vệ và một cô nhân viên bị hấn đuổi khỏi trung tâm, cuốn gói về nhà!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Ánh mặt trời

Hôm nay là ngày cuối cùng nằng đến tái khám, nằng có chút mong đợi!

- Bây giờ tôi sẽ gỡ dải lụa che mắt ra, cô từ từ mở mắt ra, không cần vội!

Bác sĩ giỏi nhất bên Anh nói nhẹ nhàng với nằng nhưng ba mẹ, Tiểu Linh, Triết Minh trong lòng đều dậy sóng. Nằng mở mắt ra từ từ nhìn xung quanh, quen với bóng tối đã lâu, giờ thấy ánh sáng nằng liền đưa tay che mắt, Triết Minh thấy thế liền đưa tay chắn ánh sáng giúp nằng, cử chỉ nhẹ nhàng mà ân cần khiến mọi người xung quanh không khỏi gượng gạo nhìn.

Nằng nhìn thấy rồi, người đầu tiên nằng nhìn thấy là người mặc áo sơ mi trắng đang đứng bên ngoài nhìn nằng, thân ảnh mờ mờ mà quen thuộc, chỉ thiếu bộ huy phục đỏ rực rỡ ngày trước, khuôn mặt hấn vẫn như thế nhưng không mang vẻ sâu bi khi xưa mà thay vào đó là ánh mắt ngơ ngác.

Lý Phong định đi thăm ba nhưng đi ngang qua thấy nằng đang điều trị nên hấn đứng lại nhìn, ai ngờ khi bỏ dải lụa che mắt ra, nhìn dung mạo nằng khiến hấn hoang mang!

- Tiểu Phàm!

Câu đầu tiên nằng nói lại là hai chữ "Tiểu Phàm". Triết Minh không để ý nằng đang nhìn gì mà chỉ hỏi:

- Có nhìn thấy gì không?

Sự chú ý của nằng bây giờ đặt hết trên người Lý Phong, nhớ lại hôm ở trung tâm gặp hấn, xem ra nằng không nhầm.

- Có!

Chú Trương đến nói chuyện với hấn, bảo ba hấn đang đợi nên hấn rời đi luôn!

Thấy hấn đi nằng đứng dậy định đuổi theo nhưng chợt nghĩ đến "vị hôn thê" của hấn lại đứng ngây ngốc tại chỗ! Mọi người ai cũng mừng thay nằng, còn nằng thì chẳng nhìn thấy ai ngoài Lý Phong. Triết Minh nhìn nằng vui mừng nói:

- Cô nhìn tôi có quen không?

Nghe được câu hỏi này nàng mới hoàn hồn, nàng vẫn luôn tò mò về dáng vẻ của Triết Minh, nàng nhìn hắn không khỏi ngạc nhiên. Nàng với hắn gặp nhau đúng một lần mà trong ba tháng qua hắn lại đối xử ân cần với nàng như đã quen từ lâu, thứ nàng ngạc nhiên hơn chính là dung mạo của hắn giống hệt Tăng Thư Thư:

- Thư Thư!

Hắn nghe nàng gọi như thế không hiểu sao thấy mát lòng mát dạ, mà Thư Thư là ai?

- Tôi là Triết Minh, không phải Thư Thư

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Nơi xưa!

Cũng đã được ba ngày kể từ ngày nàng thấy lại ánh sáng mặt trời, Triết Minh luôn bám lấy nàng không để nàng yên chút nào. Nhưng hôm nay hắn bị bắt về công ty xử lý vài chuyện lật vật nên nàng được yên tĩnh. Lấy chiếc hộp dưới gầm giường ra, nàng ôm lên giường rồi mở ra. Bên trong là thương tâm hoa từ quá khứ nàng đem về, bên cạnh còn có phệ huyết châu tỏa sáng như dạ minh châu, chỉ là bây giờ nó màu trắng, không phải màu đỏ ngầu như máu hồi trước nữa, sát khí cũng chẳng còn.

Tuy nàng nhìn được ánh sáng, nhưng giống như bị cận, phải đeo kính để nhìn rõ nét mọi thứ! Nàng đeo lại Thương tâm hoa rồi ra khỏi nhà, bất chợt đi đến nơi nàng bị tai nạn lúc trước. Triết Minh đã từng truy tìm kẻ gây tổn thương cho nàng, nhưng camera chỗ đó là góc khuất, chỉ thấy nàng đi học về rồi lóe lên một màn ánh sáng sau đó cũng chẳng thấy chiếc xe nào đi ra hay đi vào. Lúc hắn tới là lúc thấy nàng toàn thân đầy máu nằm ở đó, cũng may vẫn còn thở.

Thật kì lạ, rõ là lúc đó nàng có nghe thấy tiếng xe ô tô đang đi tới và ánh sáng đèn chói mắt khiến nàng không thấy đường rồi chẳng có cảm giác gì nữa. Bỗng chân dẫm phải vật gì đó, nàng nhìn xuống ngạc nhiên

"Hợp hoan linh"

Chẳng phải nó ở trên người Lý Phong sao, sao nó lại ở đây? Nàng cảm chuông lên khẽ lắc lư, tiếng hợp hoan linh lanh lảnh nghe thật vui tai, nàng khẽ mỉm cười rồi định mang về thì chợt nghe tiếng phía sau:

- chuông đó là của tôi!

Giờ chứ, chuông của mình mà, kẻ nào lại dám đòi mình. Khi nàng quay lại là tiếng của Lý Phong, không biết hắn tới từ bao giờ. Hắn đưa tay về phía nàng:

- Tôi đánh rơi, trả tôi!

"Trả tôi" hai chữ này vang vọng trong đầu nàng, giống hệt như lúc trong giấc mơ Quý Lệ đòi nàng trả lại Bích Dao cho hắn. Nàng thấy chóng mặt khẽ lắc đầu, bước chân loạng choạng đứng không vững. Lý Phong thấy thế liền chạy qua đỡ nàng:

- Cô không sao chứ?

Nàng nhìn hắn rồi nói nhỏ:

- Tiểu Phàm!

Sau đó ngất đi không biết gì nữa. Hắn bế nàng lên đưa nàng về nhà hắn, bởi nhà hắn gần, ba hắn mới xuất viện nên bác sĩ giỏi vẫn còn ở nhà hắn, bác sĩ nói:

- Cô ấy không sao, chỉ bị tụt huyết áp nên ngất đi thôi.

Ba hắn đã khỏi hẳn nên về nhà chính không lưu lại nhà hắn nữa. Trong nhà chỉ có hắn với nàng, chuông hợp hoan hắn treo lên cửa sổ, hắn gọi cô giúp việc lên thay đồ giúp nó (về hiện đại rồi nên gọi là hắn với nó nhé) Xong một lúc sau cô giúp việc đi ra:

- Cậu Phong, tôi nên thay quần áo nào cho cô ấy?

"Ừ nhì, trong tủ hắn toàn là đồ của hắn, làm gì có đồ của nữ mà thay?"

Hắn rút thẻ ra đưa cho cô giúp việc:

- Cô ra ngoài mua cho cô ấy bộ đồ đi

- Vâng

cô giúp việc nhanh nhẹn ra ngoài, hắn mở cửa bước vào, đi tới bên cạnh nó ngồi nhìn nó ngủ say. Cảm giác thật quen thuộc, giống như hắn đã từng ngồi nhìn nó như vậy rồi. Chợt thấy nó toát mồ hôi, chắc là nóng quá. Thời tiết bây giờ không lạnh sao cô giúp việc lại đắp chăn cho nó chứ. Hắn định kéo chăn ra, nhưng vừa kéo chăn xuống đến gần ngực nó, liền khựng lại, bàn tay trắng nõn của nó đang nắm lấy tay hắn nói mơ:

- Tiểu Phàm, xin lỗi chàng!

Nàng nói thì nhẹ nhàng nhưng lại tạo sát thương cực lớn trong lòng hắn. Lời nói đó như đánh thẳng vào chỗ mềm yếu nhất trong lòng hắn. Hắn nhìn nàng, mỗi móng đồ sắt không son phấn, cánh tay trắng nõn mịn màng nắm tay hắn, chân bị kéo xuống để lộ nửa con thỏ non. Hắn cũng là con trai, cũng có dục vọng của bản thân

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tôi là bạn gái anh!

Lý Phong bỗng mất kiểm chế, hắn ghé sát lại đôi môi đang lẩm bảm của nàng, đúng lúc đó điện thoại hắn reo lên khiến hắn giật mình tỉnh táo. Hắn vừa làm gì thế? cả bản thân hắn cũng không rõ nữa!

Sáng hôm sau, Tiểu Nhã tỉnh lại, nó lấy kính cận đeo lên để nhìn cho rõ mọi thứ hơn. Nó đi xuống nhà thấy Lý Phong đang ngồi ăn sáng, hắn nhìn nó hơi sững lại một chút. Không ngờ cô giúp việc mới này lại đi mua chiếc váy màu đỏ cho Tiểu Nhã:

- Cuối cùng cô cũng tỉnh rồi, cả ngày hôm qua cô không ăn gì, mau xuống ăn đi!

Hắn vốn rất ghét màu đỏ, không hiểu sao khi thấy nó mặc chiếc váy màu đỏ hắn lại thấy rất ưa nhìn!

Tiểu Nhã nhìn hắn, lại nhớ tới lúc trước

" Bánh bao ngon không?

Ngon, ngon lắm! "

Lúc đó ở Quý Vương Tông, nó chưa biết nó là Bích Dao nên có chút xa lánh hắn, giờ nghĩ lại thấy tiếc quá, lẽ ra lúc đó nó nên trân trọng thời gian ở bên hắn chứ không phải là nghĩ cách trốn tránh!

Tiểu Nhã đi xuống bàn ngồi, cô giúp việc lấy thêm bát đĩa đưa cho nó.

- Hôm qua, tôi làm sao thế?

- Hôm qua cô bị tụt huyết áp, sau đó sốt cả đêm. Cô ngủ 2 ngày rồi!

- Cảm ơn anh đã mời bác sĩ đến khám cho tôi

Lý Phong cười nói:

- Cô là bạn gái Triết Minh, tôi giúp cô cũng là điều đương nhiên

- Tôi, tôi không phải bạn gái của Triết Minh. Tôi... Tôi là bạn gái của anh!

Lý Phong đang uống cà phê nghe thế liền bị sặc. Tiểu Nhã bối rối đưa khăn cho hắn

- Anh không sao chứ?

Hắn ho khụ khụ vài tiếng rồi đáp:

- Không sao, cô thật vui tính!

Tiểu Nhã nghiêm túc nói:

- Tôi là Bích Dao, Anh không nhớ tôi sao?

Lí Phong nhìn nàng một lúc, quả thật hắn có cảm giác rất quen thuộc với nó:

- Chúng ta có phải đã quen nhau lâu rồi không?

- Phải!

Nó thẳng thắn đáp, hắn hơi sững lại một lúc. nó nói thế chắc hắn không tin, cần cái gì đó xác thực hơn nhì!

- Anh biết làm bánh bao không?

- Tôi không!

Hắn có bao giờ phải vào bếp đâu mà biết làm bánh?

- Anh biết!

Tiểu Nhã kéo hắn vào bếp, thực ra lúc trước Trương Tiểu Phàm làm bánh hắn không cho nàng đứng ở bên, cứ bảo trong bếp nóng bắt nàng ra ngoài chờ.

Tiểu Nhã làm đảo lộn hết quá trình lên, nhưng Lí Phong thì nhớ, hắn sắp xếp lại từ đầu cho nó rồi cùng nó làm bánh. Lần đầu tiên vào bếp, hơn nữa còn không cần công thức gì, hắn có hơi ngạc nhiên!

Đội bánh chín, Tiểu Nhã lấy một chiếc ăn. Quả nhiên, mùi vị vẫn như xưa. Hắn nhìn nó ăn ngon miệng thế liền lấy một cái ăn thử. Mẹ ơi, sao hắn lại làm được thế này!!!

Đang ăn vui vẻ thì bất gặp Dương Vy với Triết Minh đến, bốn người chăm chú nhìn nhau. Lí Phong nói:

- Hai người đến đúng lúc lắm, tôi mới làm xong bánh bao. Hai người qua ăn thử xem!

Lí Phong thì không để ý gì lời lôi kéo kéo Dương Vy với Triết Minh, còn Triết Minh thì có vẻ đang giận dữ tiến lại chỗ Tiểu Nhã:

- Sao cô lại ở đây!

Tiểu Nhã nói sự thật:

- Tôi bị tụt huyết áp, đúng lúc gặp Tiểu, à Lí Phong. Anh ấy đưa tôi về đây

- Lí Phong, sao cậu không đưa cô ấy đến bệnh viện

- À, nhà tôi gần hơn bệnh viện, hơn nữa bác sĩ của bố tôi chưa đi nên tôi đưa cô ấy về đây để bác sĩ khám luôn!

- Vậy thì cảm ơn cậu đã chăm sóc bạn gái tôi, chúng tôi đi trước, hai người cứ từ từ ăn đi!

- Bạn...bạn gái? Tôi thành bạn gái anh lúc nào chứ?

Dứt lời Triết Minh kéo Tiểu Nhã ra khỏi nhà Lí Phong. Tiểu Nhã thấy hôm nay Triết Minh rất lạ, anh không hòa đồng cười nói như mọi khi. Đi được một đoạn, Tiểu Nhã nói:

- Tôi thành bạn gái anh từ khi nào chứ?

Triết Minh đột nhiên dừng lại:

- Bích Dao!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nối Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Triết Minh nhớ lại chuyện cũ

Tiểu Nhã hơi bất ngờ, sao Triết Minh lại gọi nó là Bích Dao?

Triết Minh như hiểu nó đang nghĩ gì, hần cũng chẳng vòng vo thêm nữa:

- Tôi nhớ lại hết rồi!

Cả ngày hôm qua, hần lo cho nó, đi tìm nó không thấy đâu nhưng lại gặp được một người bói toán nổi tiếng. Trước giờ hần không tin, nhưng đột nhiên ông già đó nói:

- Tăng Thư Thư!

Hần hơi khựng lại, sau đó ông ta lập tế đàn, đưa cho hần một chiếc mặt nạ da người lúc trước Tiểu Nhã từng mang. Hần nhìn thấy nàng vui đùa cùng hần, bọn họ sống ở Du đô với Tiểu Hoàn quả thực rất vui. Rồi một ngày nàng bỏ đi, nỗi lòng của hần chẳng biết bày tỏ cùng ai! Một tháng sau gặp lại nàng lần cuối, hần ôm nàng, đưa tiễn nàng về hiện đại. Lòng này mãi mãi chôn vùi không nói được!

Nếu quá khứ hần đã bỏ lỡ thì tương lai hần sẽ không đến muộn nữa!

Tiểu Nhã hỏi dò:

- Tăng Thư Thư?

Triết Minh khẽ gật đầu, Tiểu Nhã như gặp được người quen vui vẻ đập vai hần một cái:

- Thư Thư, không ngờ kiếp này huynh giàu thật nha

Tăng Thư Thư cười kiêu ngạo:

- Tất nhiên rồi, ta là ai chứ. Dù qua mấy kiếp ta cũng sẽ là người giàu.

Phải, hần lúc nào cũng tốt số như vậy, chỉ có nàng kiếp nào cũng chẳng giàu, nhưng nghèo thì lại không phải là nghèo!

- Hôm cô đi, ta còn có một chuyện chưa nói với cô...

Triết Minh ấp úng, chưa nói hết câu "ta thích nàng" thì bị Tiểu Nhã chặn họng:

- Phải rồi, nếu như huynh nhớ được kiếp trước, ta cũng về được quá khứ thì chắc chắn Tiểu Phàm cũng sẽ nhớ lại thôi.

Hần tất nhiên biết Tiểu Phàm mà nó nói là Lí Phong. Trong lòng chợt dậy sóng, hần vốn dĩ không muốn Lí Phong nhớ lại. Hần muốn nó ở bên cạnh hần, yêu hần thôi!

- Kiếp trước hai người vốn dĩ không có duyên phận thì kiếp này cũng sẽ như thế thôi

Tiểu Nhã thấy Triết Minh có chút kì lạ

- Triết Minh, sao anh nhớ được kiếp trước?

Triết Minh nghĩ lại khi gặp ông già kia, ông ta không ai khác chính là Đạo Huyền. Hần biết kiếp trước nàng cướp Tru tiên kiếm, để nó nhiễm tà khí, khiến Thanh Vân tan rã nên chắc chắn ông ta muốn hần nhớ lại mối tình không bày tỏ với nàng để ngăn nàng không có kết quả với Lí Phong. Hơn nữa, sau khi nàng đi, Trương Tiểu Phàm lại phát điên khiến Thanh Vân dậy sóng. Nếu là hần, quả thật hần cũng không can tâm nhìn Thanh Vân bị hủy hoại trong tay hần.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quy Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Tôi đang đợi cô !

Triết Minh không nói cho Tiểu Nhã biết mình đã gặp Đạo Huyền:

- Để anh đưa em về, ba mẹ em lo cho em lắm.

Nói là đưa nó về nhưng đi được nửa đường hần lại dừng bên đường:

- Sao thế?

- Tiểu Nhã!

- ừ...

- Tôi thích em!

- Ừ. Hử?

Nó nghĩ có thể là xe hết xăng hay bị hỏng gì chẳng hạn, nhưng hần lại nói ra lời đó khiến nó hơi dao động. "gì chứ, hần thích mình á? Chẳng phải hần nhớ lại quá khứ rồi sao? Nếu nhớ lại rồi thì nên cố vũ mình với Tiểu Phàm chứ?"

- Anh... anh nói gì, tôi nghe không rõ. Tôi...tôi tự bắt xe về được.

Nó vừa nói vừa gỡ dây an toàn ra, chưa kịp mở cửa xe thì đã bị Triết Minh kéo lại. Hần áp sát mặt nó:

- Tôi nói thật đấy. Chúng ta nên quên hết kiếp trước đi được không?

Khoảng cách cả hai càng lúc càng gần, thực ra Triết Minh rất tốt, nhưng trong lòng đã có một người thì trừ khi quên đi nếu không cũng không thể chứa thêm người khác. Tiểu Nhã nghiêng đầu qua một bên tránh né nụ hôn của hần.

- Thử Thử, huynh đã nhớ lại kiếp trước thì huynh cũng biết tình cảm muội dành cho Tiểu Phàm vĩnh viễn không thể thay đổi. Hơn nữa muội nợ huynh ấy quá nhiều!

Đúng, nó nợ hần nhiều lắm, nhất là cái ngày hôn lễ. Lẽ ra lúc đó nó không nên nhận nó là Bích Dao, như thế hần không cần đau thêm lần nữa.

Triết Minh hôn nhẹ lên má nó, trở lại ghế ngồi hần tiếp tục lái xe:

- Nếu em cần thời gian, tôi có thể chờ!

Chờ em quên đi được hần...

Sau cái ngày tỏ tình, Triết Minh vẫn đi tìm nó như mọi khi, nhưng không khí giữa hai người trở nên nặng nề hơn trước rất nhiều. Tiểu Nhã tiếp tục trở lại đi học, đến trường ai ai cũng nhìn nó bằng ánh mắt khác vì có bạn trai giàu có là Triết Minh.

Trưa đến, Triết Minh gọi điện cho Tiểu Nhã nói nay bên công ty có việc không đón nó được. Nó cũng chỉ ừ ừ cho qua.

Vừa ra đến cổng trường, nó thấy cả đám nữ sinh đang vây quanh cổng trường:

- Bọn họ làm gì thế nhỉ, có mình tình đến à?

Tiểu Linh vừa nói vừa tò mò kéo Tiểu Nhã đi.

- Thôi, cậu đi xem một mình đi. Mình về đây.

Tiểu Linh lúc này chẳng thèm để ý đến Tiểu Nhã nữa, hai mắt sáng ngời:

- Oa, là Lý Phong của tập đoàn G kìa, đẹp trai quá

Tiếng Tiểu Linh to quá khiến Tiểu Nhã dừng chân, Tiểu Phàm! Nó cười vui vẻ rồi chen đến chỗ Tiểu Linh:

- Không phải, cậu vừa nói là về trước sao?

Lần này đến lượt Tiểu Nhã ngó lơ Tiểu Linh. Lý Phong đứng ở trước cổng trường mới một lúc mà cảm thấy ngọt ngào, hần định đi về nhưng nghĩ đến quần áo của Tiểu Nhã để chỗ hần khá bất tiện, ngộ nhờ Triết Minh hiểu lầm thì sao?

- Tiểu....Lý Phong!

Tiểu Nhã vừa nói vừa chen lên trước vẫy tay với hần, nhưng lại bị mấy tên vệ sĩ cản lại. Lý Phong thấy nó đang bị đám nữ sinh xô đẩy đến mức ngã xuống đất, kính cận cũng rơi bị dẫm gãy.

Hần vội chạy đến đỡ nó đứng lên:

- Cô không sao chứ?

Mất kính, Tiểu Nhã lại nhìn mọi thứ xung quanh mờ đi rất nhiều, không thấy rõ khuôn mặt hần nữa.

- Tôi không sao. Anh ở đây tìm ai à?

- Tôi đợi cô tan học!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Nụ hôn quen thuộc

Tiểu Nhã hơi chờ người mất một lúc:

- Đợi tôi sao?

Lý Phong mở cửa xe:

- Vào xe rồi nói

Tiểu Nhã lúng túng vào xe, chẳng may va phải thành xe:

- Cẩn thận.

Nó cười cười ngượng ngạo:

- Không sao không sao

Tiểu Linh nhà chúng ta cứ thế bị bạn thân bỏ rơi theo trai đi mất, phía sau bao nhiêu lời đồn chẳng hay ho.

Trên xe chỉ có Lý Phong với Tiểu Nhã:

- Anh tìm tôi có gì sao?

- Ừm... quần áo của cô hôm trước, ở ghế sau

- à à...

"Hóa ra tìm mình để trả lại quần áo. Hôm trước không để ý quần áo lắm, vậy ai thay quần áo cho mình?"

Vừa nghĩ Tiểu Nhã vừa quay sang nhìn Lý Phong đầy vẻ nghi hoặc.

"Không đâu, lúc trước Tiểu Phàm còn e thẹn hơn mình cơ mà. Dù qua mấy kiếp thì tính tình vẫn như thế cả thôi"

Tiểu Nhã với với chiếc túi đựng quần áo của mình phía sau. Đột nhiên có chiếc xe tải vượt ngang qua, Lý Phong của gấp khiến xe lao thẳng sang một bên. Tiểu Nhã bị chấn động mạnh ôm chặt lấy cổ Lý Phong.

Cả hai cùng hướng về phía nhau hỏi:

- Anh / cô.....

"có sao không" Ba chữ này còn chưa kịp nói ra thì môi hắn đã chạm môi nó. Tiểu Nhã tròn mắt nhìn hắn, tim lại đập loạn lên, còn hắn thì không tránh né, chỉ thấy nụ hôn này quá quen thuộc.

Cảm nhận được Lý Phong đang chiếm tiện nghi của mình, Tiểu Nhã càng mở to hơn. Hắn nhớ lại được gì rồi ư?

"cộc cộc cộc"

Cái người lái chiếc xe tải to vừa nãy đang sợ hãi tột cùng gõ cửa kính. Tiểu Nhã đỏ mặt buông hắn ra, còn hắn không biết tại sao lại thấy không đủ, hắn ôm chặt nó tiếp tục. Người lái xe nọ đứng hình trước cảnh tượng kia, suýt mất mạng xong mà hai người kia còn trong xe mây mưa thế này thì quả thật đáng khâm phục. Người lái xe bỏ đi không làm phiền nữa.

Tiểu Nhã mặt càng đỏ dữ dội, bị người ta nhìn thấy rồi aaaa. Sao Trương Tiểu Phàm kiếp này mặt còn dày hơn kiếp trước thế.

Trong đầu Lý Phong bây giờ là hình ảnh xung quanh toàn nước lạnh lẽo, hắn ôm người con gái mặc y phục màu hồng, sau đó đến khi không thể thở nổi mới chịu buông ra. Khuôn mặt hồng y nữ từ hiện ra mờ ảo trong nước.

- Bích Dao!

Giọng nói trầm ấm vang lên bên tai khiến Tiểu Nhã khẽ giật mình:

- Tiểu Phàm, chàng nhớ ra rồi sao?

Lý Phong ánh mắt mơ hồ:

- Gì?

Vừa nãy hắn nói gì đến bản thân hắn còn chẳng biết, tự nhiên nó hỏi thế khiến hắn không biết trả lời làm sao. Có lần hắn từng đi trị liệu bằng thuật thôi miên, sau đó hắn nhìn thấy một người mặc giả y, mờ khăn voan đỏ thì khuôn mặt kia là Dương Vy. Thế nên hắn mới đồng ý hẹn hò với Dương Vy, nhưng từ khi gặp Tiểu Nhã, hắn lại thấy mơ hồ không biết người luôn mờ ảo mơ thấy là nó hay là Dương Vy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Chuyện xưa

Tiểu Nhã vừa vui vừa sợ. Vui vì có thể hắn nhớ được gì đó. Sợ vì sợ hắn nhớ lại lúc nó bỏ rơi hắn. Hắn có trách nó không?

Lý Phong lấy tay xoa xoa mi tâm, cứ mỗi lần cố nhớ hắn lại thấy đau đầu không nhớ nổi. Tiểu Nhã khẽ cúi đầu, ngồi yên lại ghế của mình.

- Lý Phong, anh muốn nghe truyện về cái tên Bích Dao anh vừa gọi không?

- Cô kể đi

Tiểu Nhã nhìn thương tâm hoa đang đeo trên tay mình, nó lạm dụng thuật pháp kiếp trước còn sót lại, nhân lúc Lý Phong không để ý tạo ra một đóa hoa bỉ ngạn như có như không rồi đưa cho hắn.

Lý Phong nhìn đóa hoa bông bênh trên tay Tiểu Nhã mới đầu có chút hoảng hốt. Sau đó không hiểu sao lại đưa tay ra tiếp nhận.

- Bỉ ngạn?

- Phải. Lúc trước, tôi từng đưa nó cho người tôi thương....

Tiểu Nhã kể lại toàn bộ sự việc, nó khẽ thở dài:

- Anh có tin câu chuyện tôi vừa kể là có thật không?

Chuyện kì ảo như thế bảo hắn làm sao tin được? Nhưng những gì Tiểu Nhã kể cũng có đôi phần trùng khớp với những lúc trong mơ. Điều chứng minh rõ nhất chính là đóa hoa bỉ ngạn bông bênh trên tay hắn bây giờ.

- Bỏ đi, chắc anh đang nghĩ tôi do tai nạn nên phát sinh ảo tưởng.

Nó khẽ sụt sùi cảm túi đồ bước xuống xe:

- Cảm ơn anh đưa tôi về, nhà tôi cách đây cũng không xa, tôi tự mình đi bộ thêm một đoạn là được.

Dứt lời, Tiểu Nhã bước đi mà lòng nặng trĩu. Nhưng mặc kệ Lý Phong tin hay không thì cô nhất định sẽ cura đồ anh lại một lần nữa. Nếu anh không đồng ý yêu thêm lần nữa thì cô sẽ tác hợp cho anh và Lục Tuyết Kỳ vậy. Dù sao ngàn năm trước cô đòi đưa anh đi trước khi trận chiến giữa chính ma chưa xảy ra, anh cũng không đồng ý. Mười năm sau cô sống lại, anh cũng không màng tất cả mà ở bên cô. Nhưng cô lại lừa anh, cô thay đổi quá khứ của mình nên khi về hiện đại cô cũng đã gánh lấy hậu quả của nó rồi. Tất cả chẳng qua chỉ là tình kiếp của ngàn năm trước mà thôi.

Lý Phong nhìn đóa hoa bỉ ngạn trên tay, anh khẽ chạm vào thì đóa hoa liền biến mất. Giống như ở trong mơ, anh chỉ cần tiến thêm một bước về phía người con gái mặc y phục cổ trang đỏ rực ấy là cô gái đó liền biến mất, trên tay chỉ còn một dải lụa đỏ dính đầy máu tươi. Tim anh lại đau thắt lại, anh thà đứng từ phía xa nhìn cô chứ không muốn thấy cô biến mất.

Lý Phong với điện thoại ở xe, vừa đi theo sau Tiểu Nhã vừa gọi cho Dương Vy:

- A lô. Dương Vy! Chúng ta tạm hoãn lại chuyện đính hôn đi

Dương Vy ở đầu dây bên kia đi giúp Triết Minh kí hợp đồng thành công, Triết Minh để cảm ơn nên đích thân đưa cô về.

- Vì sao? Chúng ta đã thông báo với mọi người tháng sau sẽ đính hôn mà? Chuyện tạm dừng lễ đính hôn lại không thể đưa được.

Triết Minh ở bên nghe thế chợt dừng xe lại. Xe bị phanh gấp khiến Dương Vy không chuẩn bị sẵn khẽ xô người về phía trước, cũng may có thắt dây an toàn nên không sao:

- Triết Minh, cậu làm sao thế?

Triết Minh ngập ngừng một lúc rồi khẽ cười hòa:

- Không sao, hồi nãy cái xe đang trước đi nhanh quá.

Miệng thì nói thế nhưng trong lòng lại nghĩ khác. Hắn đoán sơ sơ chắc chắn có phần của Tiểu Nhã, nếu không thì còn có chuyện gì gấp mà phải dời lễ đính hôn lại chứ? Nếu như Lý Phong thật sự là Trương Tiểu Phàm của ngàn năm trước thì hắn phải làm sao bây giờ? Ngộ nhờ Lý Phong nhớ lại được thì sao? Hắn sẽ nể tình huynh đệ ngàn năm trước mà can tâm rút lui để Tiểu Nhã với Lý Phong ở bên nhau trọn vẹn kiếp này? Không! Ngàn năm trước là ngàn năm trước, bây giờ đã khác rồi.

- Em mặc kệ, chuyện này anh tự đi nói với ba mẹ em và ba mẹ anh đi.

Dứt lời Dương Vy tức giận cúp máy. Đang yên đang lành, tự nhiên lại hoãn lễ đính hôn lại. Anh phải biết là cô chờ ngày này từ lúc vẫn còn đi học rồi chứ. Anh không gấp nhưng cô gấp.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Thành Bích Dao, Nói Tiếp Duyên Với Quý Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.